

GROEN & WIT

kip

INSTALLATIETECHNIEK

Helmichstraat 37 | Oldenzaal | 0541-513301

WWW.KIP-INSTALLATIETECHNIEK.NL

FC BERGHUIZEN

Opgericht: 22 november 1947
Sortcomplex: 't Venterinck
Clubkleuren: groen shirt en witte broek

Correspondentieadres:
Postbus 230, 7570 AE Oldenzaal
Clubgebouw: telefoon 0541-514348
Website: www.fcberghuizen.nl

GROEN & WIT

Clubblad van FC Berghuizen
Seizoen 2018/2019; januari no. 1
E-mailadres: info@fcberghuizen.nl
Kopij volgende clubblad: Voor 18 maart
Redactie: Robin Olde Kalter en Tim Nijhof
Grafisch vormgever: Joost Broeker
Foto omslag: Evert Woutersen

INHOUD CLUBBLAD

Colofon	Blz. 1
Van de voorzitter	2
'Is het zo'n dag? Ja, het is zo'n dag!'	4
J010-1 ongenaakbaar: titel is binnen	6
Soms is de bal rond, soms niet	7
Stagerapport 'De Moonshiners'	8
Nieuwe start dames 2	10
FC Berghuizen J015-1 gemengd	11
Manoeman, wat is dee koffie heet!	12
Twee kampioenen in één huis	14
De jeugd krabbelt op	16
Quotes – deel 1 van 2	18
Vrouwen 1 loopt er weer tip top bij	19
Fotocollage: J011-1 kampioen	20
Kampioenswedstrijd J011-1	22
FC Berghuizen: woord van dank en terugblik	23
Roger that: 24 appjes en een kratje bier	24
Het was weer superleuk, tot volgend jaar!	25
Verhalen uit de plakboeken van John	26
Huifkartocht voor kampioen M013	28
Voorzitter die nooit kwaad wordt	29
Eerste elftal: vol aan de bak	34
Quotes – deel 2 van 2	36
Zaterdag 2: zaterdag is de mooiste dag	38
Wee'j nog	40

VAN DE REDACTIE

Over de dingen die voorbij gaan. Waar is het knobeln bij Berghuizen gebleven? Het was een mooi ritueel, in de kantine, op oudjaarsdag. Als je de dobbelstenen het juiste effect meegaf kon je met een boerenmetworst naar huis. Of een krop sla. Helaas is met het verdwijnen van de oudjaarsmiddag bij onze club ook de traditie van het dobbelen gesneuveld.

Nieuwe tradities komen ervoor in de plaats. Zo hebben de jeugd- en seniorenteam op de zaterdag een fijn sfeertje gecreëerd in de kantine. Volgend seizoen komt het eerste mannenteam erbij op die speeldag en is het feest compleet. Nou ja, niet helemaal. De vrouwenhoofdmacht blijft op de zondag spelen. Zo is er op beide speeldagen in het weekend iets te doen op ons sportpark.

Gelukkig blijven ook oude tradities bestaan bij de club. Neem de sinterklaasactie van Berghuizen. Die is jaar in jaar uit goed voor veel positivisme. De vrijwilligers die deze actie mogelijk maken verdienen alle egards. Zij maken ons als club sterker. Het is de noabergedachte die hen voortdrijft: dit doen we met elkaar. Zo is ook dit clubblad weer tot stand gekomen. Dank aan alle schrijvers die voor de club een een-tweetje maakten met hun toetsenborden.

Mededeling van huishoudelijke aard: de redactie stopt na dit seizoen. Mocht iemand het willen overnemen, graag. Zodat ook de traditie van het clubblad behouden blijft. En als dat wonder geschiedt, geloof ik ook in de wederopstanding van het dobbelspel op de Schapendijk. Forza FC Knobeln.

VAN DE VOORZITTER

EEN HISTORISCH BESLUIT

De datum 19 november 2018 zal ongetwijfeld de geschiedenisboeken van FC Berghuizen ingaan als de datum waarop een historisch besluit werd genomen. Tijdens de algemene ledenvergadering koos een overgrote meerderheid ervoor om het prestatievoetbal van de herenafdeling te verplaatsen van de zondag naar de zaterdag.

Algemene jaarvergadering

Naast de gebruikelijke agendapunten stond er ook een bijzonder punt op de agenda van de algemene jaarvergadering; 'besluitvorming prestatievoetbal herenafdeling FC Berghuizen'. Mede door dit agendapunt was het clubgebouw tijdens die avond zeer goed gevuld. Niet minder dan 119 leden tekenden de presentielijst.

Als voorbereiding op dit agendapunt was er veel werk verricht door de onafhankelijke werkgroep, bestaande uit Gerard Engbers, John Velthuis en André Hulsmeyers. Naast contacten met meerdere clubs die dezelfde transitie hadden gemaakt, dan wel hadden overwogen, had het drietal ook binnen FC Berghuizen zelf met meerdere afdelingen/commissies en met verschillende elftallen/teams gesproken. Alle hieruit verkregen informatie was door de werkgroep opgetekend in een uitvoerig, prettig leesbaar, maar vooral heel erg duidelijk rapport. Veel leden namen dan ook de moeite om dit rapport voorafgaand aan de jaarvergadering te lezen, en te bestuderen.

Voordat er gestemd werd gaf Gerard Engbers namens de werkgroep een toelichting op het door hen samengestelde rapport. Het advies van de werkgroep was duidelijk: "Vanuit de doelstellingen van de vereniging FC Berghuizen adviseert de werkgroep om voor de afdeling heren alleen op de zaterdag prestatievoetbal na te streven. Door deze keuze is het huidige en toekomstige aantal spelers dat prestatievoetbal wil spelen het grootst waardoor ook het niveau waarop prestatievoetbal gespeeld kan worden het hoogst zal zijn." Dat advies werd tijdens de

stemming door een ruime meerderheid ondersteund. Vanaf het seizoen 2019-2020 zal het eerste herenteam van FC Berghuizen dus uitkomen in de zaterdagafdeling van de KNVB.

Meer aandacht voor prestatievoetbal

Een belangrijke doelstelling van onze vereniging is om de prestatieteams op een zo hoog mogelijk niveau te laten voetballen. Dat het prestatievoetbal van de heren vanaf volgend seizoen wordt verplaatst naar de zaterdag zal hier zeker aan bijdragen. We hebben dan immers twee prestatieteams op de zaterdag (heren 1 en heren 2) die elkaar kunnen ondersteunen en versterken. Een ander belangrijk aspect om te komen tot een hoger niveau is zorgen voor de juiste aandacht voor de ontwikkeling van onze jeugdspelers en jeugdspelsters. Vanuit de afdeling voetbalzaken ligt hier voor de komende periode de hoogste prioriteit.

Vanuit de werkgroep prestatievoetbal kwam in deze ook nog een belangrijke aanbeveling naar voren. Zij geven het advies om duidelijker te omschrijven wat er bij FC Berghuizen nu precies onder prestatievoetbal wordt verstaan. Denken onze trainers en begeleiders van onze prestatieteams hier wel allemaal hetzelfde over? Met de afdeling voetbalzaken is afgesproken om hierover in het voorjaar een bijeenkomst te beleggen om van daaruit te komen tot een uniforme werkwijze die gaat gelden voor alle prestatieteams van FC Berghuizen.

Waardering en jubilarissen

Tijdens de afgelopen jaarvergadering was er ook de nodige aandacht om onze waardering uit te spreken voor het vele werk van de vrijwilligers die zich al vele jaren hebben ingezet voor onze vereniging. Speciale aandacht was er voor Joachim Wissink en Ronny Oude Veldhuis die werden benoemd tot lid van waardering. Ook werden Bennie Christenhusz en Trees Olde Hendrikman voor hun vele verdiensten benoemd tot vrijwilliger van waardering. Daarnaast waren er meerdere jubilarissen die werden gehuldigd vanwege hun lidmaatschap: **25 jaar;** Jeroen van der Meer, Willem Schoordijk en Gerben Vrijkorte
40 jaar; Rudie Teunissen, Martin Spit, Robert Zwijnenberg, Joachim Wissink, Frank Huttenhuis en Bas Dijkhuis
50 jaar; Jan Goorhuis, Frans Thijert, Ronnie Evers, Jeroen Hulsmeijers en Huub Alink

Lezing Bjorn Kuipers

Niet alleen tijdens de jaarvergadering was ons clubgebouw goed gevuld, maar dat was zeker ook zo tijdens de lezing van toparbiter Björn Kuipers op 30 oktober. Voor deze lezing waren met name de sponsors en alle vrijwilligers uitgenodigd. Twee groeperingen die erg belangrijk zijn voor onze vereniging. Enerzijds de sponsors die zorgen voor de nodige

financiële middelen voor de club en anderzijds de vele vrijwilligers die week in, week uit klaar staan voor onze club. Als je als vereniging goed wilt blijven functioneren kun je niet zonder deze twee groepen. Als dank voor hun betrokkenheid en inzet werd hun deze avond aangeboden door sponsorcommissie en hoofdbestuur.

Geen van de aanwezigen had na afloop spijt dat hij of zij die avond de weg naar het clubgebouw had gemaakt. Het werd een fantastische lezing, waarbij Björn niet alleen inging op zijn carrière als scheidsrechter, maar ook zijn loopbaan als supermarktmanager ruim aan bod kwam, waarbij zijn verhaal werd ondersteund door historische en actuele beelden. Terugkijkend was het een uiterst boeiende en zeer geslaagde avond.

2019

Ook in 2019 staat ons weer veel uitdagend en belangrijk werk te wachten. Als we hier samen (bestuur, kader, leden en ouders) de schouders onder zetten kunnen we onze club weer op een hoger niveau brengen en een stuk sterker maken. Mede namens de andere bestuursleden wens ik alle vrijwilligers, ouders, leden en sponsors van FC Berghuizen een gezond en sportief 2019.

Wim Olde Kalter

Achterste rij v.l.n.r. Bennie Christenhusz, Rudie Teunissen, Gerben Vrijkorte, Frank Huttenhuis, Ronnie Evers, Ronny Oude Veldhuis, Frans Thijert en Jeroen Hulsmeijers.
Voorste rij v.l.n.r. Martin Spit, Huub Alink, Jan Goorhuis, Trees Olde Hendrikman en Jeroen van der Meer

'IS HET ZÓ'N DAG? JA, HET IS ZÓ'N DAG!'

Vele zaterdagdagen passeren de revue. De meeste blijven wel een aantal dagen hangen en sommige wel een paar weken. Toch heb je maximaal twee keer per jaar zo'n wedstrijd die in het geheugen gegrift blijft.

Voor mij zijn dit in chronologische volgorde: Saasveldia D2 uit en de penaltygoal van levende legende Bent Everink; de eerste overwinning met C2 bovenop met de winnende goal van Bob Jonker; B1 en het gemiste kampioenschap bij KOSC uit; de 8-4 uitoverwinning bij latere kampioen RSC B1 en de wondergoal van Arjan Drees; Neede A2 uit en de winnende goal in de slotminuut van Baran Ada; 6-5 overwinning bij Quick'20 en de slalom van Pim Mulder; de vanaf eigen helft niet goedgekeurde RVP volleygoal van Jasper Hemme tijdens het toernooi in Reutum en het missen van de clash tegen DTC '07 vorig seizoen in verband met cup klootscheet' n.

Na één december kunnen we de uitwedstrijd tegen Losser A2 toevoegen. Vooraf leken de ingrediënten nog niet zo sprankelend te zijn. Het geluk was de aanvulling van B1-spelers Ward Velthuis, Jop 'met een p' Bruins en Robbert Siers. De laatste persoon had op dat moment nog geen voetbalnaam en at 's ochtends nog gewoon hagelslag op zijn brood. De opstelling werd gemeld, een paar kleine tips en we konden richting sportpark Brillmansdennen.

De warming-up op een veld dat deed denken aan een bezoek aan Madurodam en het was een any given saturday. Zelfs de vraag van de scheidsrechter om het ID-bewijs van onze keeper Calvin werd eenvoudig gepareerd. Hij had namelijk geen foto in het voetbal.nl profiel. Nu naar binnen en daar komt die dekselse scheidsrechter wederom aanzetten: Robbert Siers heeft zijn spelregelbewijs nog niet behaald. Voor diegene die niet veel met jeugdvoetbal te maken hebben, het spelregelbewijs moet je behalen voordat je in de A1 voetbalt. De conclusie van de referee: "Hij mag niet voetballen." Deze enorme verantwoordelijkheid wil hij niet op zijn sterke schouders dragen.

Het bericht aan Robbert deed me denken aan het moment dat Rens Oremus op veertienjarige leeftijd werd verteld, dat een competitiewedstrijd niet doorging. Rens: "Hele

weekend naar de kloten." De wedstrijd begon toch en we voetbalden aardig. Volgens een kenner had de tegenstander een geweldige aanvoerder met een splijtende trap. Wij hadden deze dag vijftien toppers in de wei staan, want het duurde niet lang en het werd 0-1 door Hugo van Langen. Hij scoorde, jawel, met links.

Toch is teammanager Baran niet tevreden en probeert de jongens de weg te wijzen. Hij eist meer en dat is niet tegen dovemansoren gericht. Het centrum neemt met Ward/Roel het voortouw en het gaspedaal wordt ingetrapt en we scoren via Jurjen twee goals. Ondertussen vindt op de reservebank een geniaal plan plaats waar de Baron van Bassie en A-dri-aan jaloers

op zou zijn. Robbert besluit om samen met Stijn Groot Ulen richting de kleedkamer te gaan en op zijn mobiel het spelregelbewijs te halen. Level 5, qua niveau vergelijkbaar met het verslaan van Bowser in Bowser castle wordt behaald en nu moest tijdens de rust de vraag der vragen worden gesteld. Klein probleem, Freek krijgt vlak voor rust een gele kaart vanwege lachen naar de scheidsrechter. De vriendelijke wedstrijd was ineens niet meer zo vriendelijk.

Een echte voetballiefhebber laat zich niet afschrikken en laat zijn mobiel zien aan inmiddels de belangrijkste persoon op het veld: “Ik heb mijn spelregelbewijs gehaald. Hier, kijk maar.” De beste man kijkt serieus en zegt: “Loop maar mee, dat moet ik even onderzoeken.” Wij aan de thee en het onderzoek duurt voort. Het gaat nog verder dan het verdwenen dopingkoffertje van Yvonne van Gennip en Ria Visser in 1985. Onze Ria, de ex van Mart Smeets. Mag ik dat zeggen? Nee, okay, dan gaan we verder, want het fiat is gegeven. Hij mag spelen en rechtsbuiten wordt de positie.

De tweede helft gaat van start en Losser vindt het nog niet zo slecht gaan. Nog even met tien man en dan is het twintig minuten lang één voetbalshow. Alles lukt, nou ja, bijna alles. Sjoerd probeert het van 35 meter. Zijn schot belandt op de lat. Achteraf zegt hij: “Ik dacht, ik probeer het gewoon.” Zidanes van Savyo gaan wel goed, nog een kopgoal van hem alsof Sneijder scoort, een volley van Stijn Richters, Jurjen voor zijn derde treffer, Freek met een dwarrelschot op de lat en het gaat maar door tot aan het moment van de dag.

Aan de rechterkant krijgt hij de bal van Jop en gaat op avontuur met kalkklijn aan de voeten. Hij ziet in de verte Jurjen en streept hem als een raket met buitenkant rechts voor en vanaf zes meter wordt hij ineens binnen gevollerd. Een afgemeten voorzet van de nieuwe nummer 7 van FCB, Robberto. Na zeventig minuten 0-7. Ja, het staat echt op het scorebord. Zelfs de absurde gele kaart voor Stijn vanwege zitten op de grond en tijdrekken kan de pret niet drukken.

De sfeer op de bank is uitmuntend en de anekdotes vliegen over de toonbank. Toch zit één speler te wachten op zijn moment. Hij heeft twee weken gerust en nu energie voor tien. De topscorerstitel is hij tijdig kwijt aan Jurjen. Mohammed komt toch nog even binnen de lijnen, scoort de 0-8 met een assist van Calvin. Die even later bijna twee assists als keeper produceert, Stijn faalt echter jammerlijk. De polonaise richting de kleedkamer lijkt oneindig en bij binnenkomst vragen we ons net als Jack van Gelder tijdens Nederland-Spanje in 2014 af: “Is het zó’n dag? Ja, het is zó’n dag!” PS: een week later is de tussentijdse topscorerstitel weer waar hij hoort, in huize Isse Ali. Maakt u zich geen z orgen, Mohammed eindigt dit seizoen waar hij hoort te eindigen.

Edwin Kattier

JO10-1 ONGENAAKBAAR: TITEL IS BINNEN

JO10-1 is kampioen geworden in de derde klasse. Alle wedstrijden hebben de jongens gewonnen. De laatste wedstrijd tegen Losser werd ruim gewonnen, en ondanks de kou en regen werd er feest gevierd. Bjorna Hommels van het jeugdbestuur was aanwezig om de kampioensmedailles uit te reiken, en voor de trainers was er een prachtig bloemetje. Hoogtepunt was de tocht op de platte kar (bedankt Jan!) door Zuid Berghuizen. Het was erg leuk dat dit samen met het kampioenschap van JO11-1 gevierd werd!

JO10-1 bestaat uit zeven jongens, waarvan er drie van Velthuis zijn: Lenn, Sem en Sep. Verder spelen Dylan Verwoert, Mick van den Bosch, Bram Siemerink en Daan Bossink in dit team. Ze spelen in een prachtig tenue met als sponsor, hoe kan het ook anders, GB Velthuis. De jongens spelen een paar jaar samen en raken al aardig op elkaar ingespeeld. Met veel enthousiasme wordt elke dinsdag- en donderavond getraind. In de komende voorjaarscompetitie gaan de jongens spelen in de tweede klasse.

Ben Velthuis

SOMS IS DE BAL ROND, SOMS NIET

Clandestino is een broer van Sepp Blatter

Voetbal is een eenvoudig spel: 22 spelers lopen 90 minuten achter een bal aan en op het einde winnen het vermaak en de ergernissen. Met excuses aan Gary Lineker. Ik pas zijn uitspraak even aan. Voetbal draait voor mij om vermaak en ergernissen. Waarbij aangetekend dat ergernissen ook een bron van vermaak zijn.

Ik schrok me een hoedje, laatst, toen ik op bezoek was bij mijn ouders. Mijn vader schreeuwde naar de tv. Hij had een aantal spelers het Illuminati-gebaar zien maken. Kent u het? Na de wedstrijd, als ze het veld aflopen, houden ze de hand voor hun mond als ze met elkaar in gesprek zijn.

Blijkbaar hebben ze iets te verbergen.

Mogelijk hebben ze het geheim van Clandestino ontdekt en willen ze dat met niemand delen.

Mijn vader is zacht gezegd niet gediend van deze overdreven voorzorgsmaatregelen van voetballers. Want god verhoede dat ze iets zeggen dat afwijkt van de gebruikelijke doodgraversnorm die ze erop na houden in interviews. De autoriteiten mochten de heren profs eens ergens op kunnen pakken. Dat zit er natuurlijk achter.

Ik kan ook niet tegen deze handopleggers. Maar om daar nou mijn stem om te verheffen? Dat doe ik wel om andere dingen. Dit dan weer tot vermaak van mijn vader. Ik moest lachen om zijn boosheid. Zo wordt een ergernis een attractie. De laatste drie maanden heb ik ook een aantal keer veel plezier beleefd aan een potje voetbal.

Met een groep kerels van Berghuizen waren we in oktober gestrand bij FC Antwerp-Lokeren (2-1). De thuisploeg speelde in de eerste helft stijlvol over de grond. Dat was een aangename verrassing. De tweede helft was power, al was de

winnende goal een juweel. Over Lokeren verder niets dan slechts. Maar die sfeer. De kolkende rode Antwerp-massa was onstuitbaar. Niet in de laatste plaats door al het bier dat werd vergoten. Mijn hemel, het bier. Ze bleven er maar mee sjouwen, slingeren, smijten. U moet weten dat bij FC Antwerp zelfs de ballenjongens bier drinken. Het oude stadion De Bosuil was stomdronken van geluk. Prachtig om mee te maken.

In november zag ik Guinee-Ivoorkust (1-1) op de tv. Ik had inderdaad niets beters te doen. In het rood, geel en groen uitgedoste voetbalsjamanen voerden onophoudelijk bezweringsrituelen uit, waarschijnlijk om kwade geesten te verdrijven. Of anders Sepp Blatter. Ze zongen liedjes op de wijs van olé olé olé olé, maar dan heel anders. Het veld was een lapjesdeken, het spel abominabel. De bal vluchtte halverwege de tweede helft huilend naar de kleedkamer. Helaas voor hem werd hij onderschept en moest hij terugkeren. Een Bob Marley-lookalike daalde van de tribune af naar de sintelbaan en ontketende een revolutie onder het publiek. Frank Kramer noemde de twaalf werken van Herakles op. Heerlijk.

Het mooiste moest toen nog komen. Ajax-Bayern (3-3) in december. Een straatgevecht waar Tommy Shelby uit Peaky Blinders zich niet voor zou hebben geschaamd. Beide teams dreigden te verliezen, maar knokten zich onder een nederlaag uit. Zelden een zo vurig betwist gelijkspel gezien in een duel dat enkel en alleen om de groepswinst in de poule draaide. Ik was zo ondersteboven van deze vertoning dat ik na afloop het urbi et orbi van beroepsgorgelaar Erik ten Hag miste. Ten Hag is mijn favoriete ergernis. Ik hoop dat Ajax daar in de volgende Europese wedstrijden rekening mee houdt. Liever iets minder vermaak en iets meer ergernis.

Tim Nijhof

STAGERAPPORT 'DE MOONSHINERS'

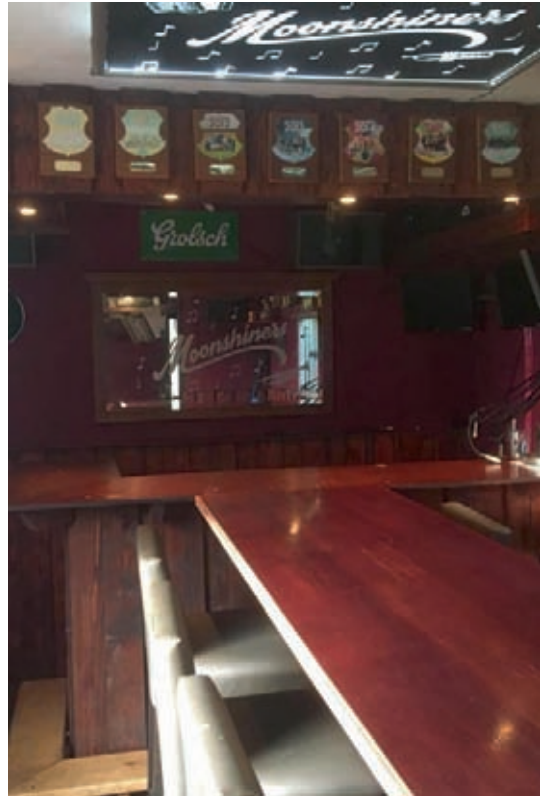
Naam: Sjors Huegen
Datum: 12-10-2018
Klas: Piraat 1A
Stageplek: Piratenteam de Moonshiners
Stagebegeleiders: Ruud Koop & Emiel Schlepers
Docent: Henk Wijngaard

Inleiding:

Op 12-10-2018 mocht ik stage lopen bij Piratenteam de Moonshiners. Ik mocht mee de zender uit de lucht halen in het bos halfweg de Lutte. De exacte locatie zal ik in dit rapport niet benoemen in verband met de privacy. Ik heb het ervaren als zeer leerzaam en ik zie voor mijzelf een toekomst weggelegd in Piratenland. Ik zou mijzelf vanaf nu dan ook graag willen introduceren als 'Ave Maria van de Kops Marie'.

Samenvatting:

Mijn stagebegeleiders Ruud Koop en Emiel Schlepers hebben mij op betreffende avond gevraagd om mee te gaan de zender uit de lucht te halen. Dit was omstreeks 00.30 uur, vrijdag op zaterdagavond. Deze kans heb ik met beide handen aangegrepen. We zijn in het golfkarretje van de familie Koop gestapt en richting het bos gereden.

Sjors (rechts) samen met stagebegeleider Ruud

Na 20 meter begon het gedonder al. Een persoon, genaamd 'Boertje', stond met pech aan de fiets op de oprijlaan. Doordat zijn licht van de fiets stuk was, had hij het geniale idee bedacht om de oplader van zijn Makita-boormachine als voorlicht te gebruiken. De kabel was echter verstrengeld geraakt in het achterwiel. Ruud Koop heeft hierbij assistentie verleend en heeft het door goed inzicht voor elkaar gekregen om de fiets te redden van de ondergang. Hulde!

Na dit incident hebben wij onze tocht vervolgd. Met Emiel Schlepers aan het roer zijn we een aantal keren bijna uit de bocht gevlogen. Dat was schrikken, maar uiteindelijk is het goed gekomen. Nadat Emiel een keer vol op de rem trapte heb ik het geluk gehad dat het voorraam van het golfkarretje open stond. Was dit niet het geval geweest, dan had ik ietsel opgelopen doordat ik met mijn hoofd door de voorruit was geknald. Maar natuurlijk had Emiel hier rekening mee gehouden. Het was een zeer sensationele ervaring. Ik vind het belangrijk om plezier te maken tijdens het uitoefenen van je beroep. Ruud en Emiel hebben mij dan ook direct aangestoken met hun oppervlakkige gevoel voor humor.

Enmaals in het bos aangekomen hebben beide heren de zaklamp tevoorschijn getoverd. We liepen het bos in, Ruud en Emiel gingen steeds harder lopen. Na 30 meter het bos in te zijn gelopen besloten Ruud en Emiel het op het rennen te zetten, waardoor ik eenzaam in het donkere, groen omgeven bladerbed achterbleef. Ik raakte niet in paniek, omdat ik niet angstig ben aangelegd. Wel bleef ik stokstijf staan om blessures te voorkomen.

Na enkele seconden zag ik in de verte twee lampen. Ruud en Emiel waren weer in beeld en hebben mij netjes opgehaald. Man, man, man... wat een humor! Vervolgens heb ik uitleg gekregen over de werking van de zender en hebben ze mij de computer in de schoefkoar laten zien. Een computer in een schoefkoar, allemachtig prachtig. Ik mocht een kabel verleggen en daarna met de schoefkoar door het bos richting het golfkarretje lopen.

Met horten en stoten en enige hulp van mijn stagebegeleiders is het me gelukt om de schoefkoar veilig te laten arriveren bij de golfkar. Deze hebben we in de achterbak getild om daarna terug te keren naar het hoofdkantoor van de Moonshiners. We hebben hier nog een biertje genuttigd, nagepraat en mijn activiteiten geëvalueerd.

Ik heb de indruk gekregen dat mijn stagebegeleiders tevreden waren over mijn functioneren. Ondanks enige opbouwende kritiek, denk ik aan een ieder te hebben bewezen een Überpiraat te zijn! Ik wil een woord van dank uitspreken aan allen die mij hebben gesteund. In het bijzonder bedank ik mijn stagebegeleiders Ruud Koop en Emiel Schlepers.

Ook Alexander Belt en Tom 'Paultje' Olde Keizer wil ik bedanken voor de onvoorwaardelijke steun die zij mij hebben geboden. Ik bedank mijn vriendin voor haar aanwezigheid en Willie Koop voor de gastvrijheid. Als laatste gaat een persoonlijk woord van dank uit naar Roy Scholte op Reimer, voor zijn altijd kritische blik. Ook eenieder die ik vergeten ben bedank ik bij deze. Neem het me niet kwalijk dat ik jullie niet in persoon noem. Al met al is het een zeer leerzame ervaring geweest en hoop ik dat ik mijn certificaat 'Piraat niveau 3' met lof heb behaald. Nogmaals dank!

Aanvulling:

Op 14-10-2018 heb ik met trots het certificaat 'Piraat niveau 3' door niemand minder dan Kapitein Eenooog en de leuke maatjes in ontvangst mogen nemen, nadat de leden van Piratenteam de Moonshiners mij unaniem bevoegd hebben geacht tot het uitzenden van ethermuziek.

Sjors Huegen

NIEUWE START DAMES 2

Vorig seizoen was de vraag hoe en of er nog een dames 2 zou zijn in het nieuwe voetbal seizoen. Uiteindelijk bleek niet de vraag of, maar hoeveel teams kunnen we maken. Want bijna was er naast dames 2 nog een 7 tegen 7-elftal bij gekomen. Echter door veel blessures bij dames 1 en toch een aantal dames die om verschillende redenen kozen om te stoppen, begonnen we ons seizoen met één nieuw samengesteld team. Oud dames 2 en oud-MO19-1-speelsters vormen tegenwoordig samen het nieuwe dames 2 en doen dit in de derde klasse.

Derde klasse? Vorig seizoen stonden we nog laatste in de vierde klasse...Hoe kan dit? Nou, door de prestaties van MO19-1 in het vorige seizoen kregen wij de kans om te starten in de derde klasse. En omdat Berghuizen niet alleen de kwaliteit van het meidenvoetbal maar ook het damesvoetbal wil verhogen (dichter naar dames 1) hebben wij deze kans gegrepen.

Met Kay aan het roer en Chantal die naast onze vlagster op dit moment leidster is zijn wij enthousiast begonnen aan het seizoen. Makkelijk gaat het nog niet altijd. Wennen aan de trainer, wennen aan elkaar en dan ook nog samen voetballen. Tussen de jongste speelster Joy (die ondertussen is aangesloten bij dames 1) en de oudste speelster Annemieke zit veel leeftijdsverschil. Waar de meiden prima tot 5 uur kunnen stappen kan een ander de volgende dag het bed niet meer uit komen. Ondanks alles hebben wij laten zien dat we zeker thuis horen in de derde klasse, helaas komt het er nog niet altijd uit.

Op dit moment bezetten wij een negende plek, maar vinden allen dat dit zeker hoger mag zijn aan het einde van het seizoen. En hopelijk kan ik dit in het volgende blad ook vermelden. Kom gerust eens kijken. Op zondag spelen wij onze thuiswedstrijden om 11.00 uur. Wij zijn te herkennen aan de Bakker Bart tenues! Sinds dit seizoen sponsor van dames 2.

Annemieke

FC BERGHUIZEN JO15-1 GEMENGD

Een frisse nieuwe start

Een nieuw seizoen, een nieuw team, een nieuwe trainer, nieuwe tenues, trainingspakken en inloopshirts. Het seizoen 2018/2019 is reeds begonnen en de JO15-1 heeft een frisse nieuwe start gemaakt.

Een nieuw team van twaalf spelers (Azmi, Mika, Ruud, Jesper, Rens, Loek, Luuk, Milan, Mel, Lenny, Abdul en Mats) en drie speelsters (Noa, Jessy en Loes). Voor de ontwikkeling van het team en het individu is gekozen voor een mix van eerste en tweedejaars spelers in deze leeftijdscategorie. Onze drie meisjes, overgekomen vanuit de meidenafdeling, vormen een mooi voorbeeld van de samenwerking tussen de jongens en meisjes binnen de jeugdafdeling van FC Berghuizen. Voor de ontwikkeling van de meisjes is het goed om bij de jongens te voetballen, maar is het ook belangrijk om de binding met de MO15-1 te behouden voor de toekomst. Ontwikkeling van het individu, gaat binnen de jeugdafdeling van FC Berghuizen altijd boven resultaat van een team.

Voor de zomer is besloten om te gaan starten in de eerste klasse. Maximale weerstand is maximale ontwikkeling. De overstap van de JO13 naar JO15 is fysiek een grote stap, maar vooral ook tactisch. Daarom is het seizoen 2018/2019 zeer leerzaam voor deze groep spelers/speelsters. Uitstraling is voor de club FC Berghuizen ook een belangrijk speerpunt.

De nieuwe website van FC Berghuizen is hier een mooi voorbeeld van. JO15-1 heeft ook een metamorfose ondergaan als het gaat om uitstraling. Dankzij drie sponsors Administratiekantoor Kubus (inloopshirts), Kaashandel Kamphuis en TN Montage (wedstrijdtenues en trainingspakken en bidons), straalt JO15-1 dit seizoen echt wat uit namens de club. De complimenten van andere verenigingen over de uitstraling, is zeer positief voor de club. Namens deze weg willen we deze sponsors nog even extra bedanken.

De jeugd heeft de toekomst en wat zou het mooi zijn, wanneer veel spelers uit deze lichter in de toekomst in het eerste elftal van FC Berghuizen spelen. De begeleiding (trainer Robbie Barends, assistent-trainer Daan Oude Veldhuis, leidster Bjorna Hommels en grensrechter Sepp Franssen) gaat er alles aan doen een omgeving te creëren waarin de spelers/speelsters zich kunnen ontwikkelen, op sportpark 't Venterinck.

Begeleiding JO15-1

MANOEMAN, WAT IS DEE KOFFIE TOG HEET!

Toen ik in 1999 als hoofdbestuurslid afzwaaide koos ik voor het draaien van een maandelijkse kantinedienst. De dinsdagavond leek me wel wat. Klandizie verzekerd, want de eerste twee manneselecties en dames 1 hadden dan training. De kantinesleutels en wisselgeld haalde ik vooraf bij Jan Velthuis op. Om 19.00 en later om 19.30 begon mijn dienst. Eerst de vaste rituelen. Eventuele restanten van vorige dienst opruimen, passend licht aan - dus nooit te fel - checken van de drank- en snoepvoorraad, voorspoelen van de glazen, koffie zetten, onderzetters op het schap, cd in de lade en zo meer. Laat de gasten maar komen!

Vaak waren de eerste bezoekers commissieleden die vergadering hadden. Bestuurskamer, kantineruimte zelf en later de eerste verdieping waren de plekken waar werd vergaderd. Ik beschouwde me als gastheer en had er lol in om met een schone theedoek op de linkerarm en een vol dienblad de dames en heren te bedienen.

Althans het eerste kopje. Maakte er ook een halve act van. "Of de geachte aanwezigen een meer dan vers bakkie lusten van ongekende FCB-kwaliteit? Ja toch zeker?!" Verbazend was dat er tijdens de vele uren vergadering sloten koffie/thee werd gedronken. Ik ben zelf een groot koffieliefhebber maar daar kon ik niet tegenop. In de loop van de tijd werd er meer thee gedronken. Er werd ook niet om water gevraagd. Dat voerde ik later zelf in. Zette er ongevroegd een kan bij en ja hoor. Leeg aan het eind van de bijeenkomst.

Vaste prik is nog steeds dat er na afloop er een drankje wordt geschonken. Na al die koffie waren de aanwezigen aan iets anders toe. Er werd na- en bijgepraat/gemopperd/gelachen of bewust over iets anders gesproken. Ik ving wel eens wat op maar my lips were always sealed. De alcoholvrije en alcoholarme biertjes namen in de loop van de tijd een hoge vlucht. De BOB werd steeds serieuzer genomen.

Black Crowes of Bach

Van begin af aan nam ik mijn eigen muziek mee. Ik had ronduit een hekel aan het gebruikelijke kantinererepertoire. Schlaggers, piraterij, Phil Collins, middle of the road house. En dan ook nog te hard aan en slecht afgesteld. Mat me de rol van barman/dj aan. Ik draaide singer/songwriters, deep soul, goede sixties, hoekige blues, doorleefde country, new wave, gitaristisch werk, alternatief. En vooral op beschaafd volume.

Zo vergeet ik nooit meer dat iemand zich bijna verslikte toen hij zijn door en door vertrouwde oerhollandse hits vervangen hoorde door Underworld. "Wat is dat?" en het klassieke "Dat is toch geen muziek", zo klonk het. Als ik merkte dat de mensen zich er aan stoorden, dan zette ik het nog zachter of iets anders op. Toch veranderde er wat.

Het boegeroep verminderde. Mij werden vragen gesteld. "Hey, wat heb je bij je, wie zijn dit, waar heb je dit gekocht?" Gesprekken ontstonden over enkel dit thema. Soms na een overwinning zette ik de volumeknop hoger en klonk AC/DC of Black Crowes uit de speakers. Goed voor de jongens, dacht ik dan, terwijl ze luchtgitaar speelden. De dames konden dance waarderen compleet met swingende heupen terwijl ze over voetbal spraken. Van een aantal kende ik de muzieksmaak en zette speciaal iets voor ze op.

Zo kon ik bij een trainer van het eerste geen kwaad doen omdat ik altijd bij zijn komst soul draaide, waar hij gek op was. Een verzorger was helemaal into jazz, dus gingen de gesprekken met hem steevast over het North Sea festival met bijbehorende tracks. Maar ooit heb ik met een bezoeker, hij was de laatste gast, een deel van de Mattheus Passion gedraaid. Het was wel voor de verbouwing in 2015.

Vaste gewoontes

Zeker de eerste jaren waren er een aantal die de kantine als hun huiskamer beschouwden. Ze waren vaak al op tijd, liepen af en toe naar buiten om naar de trainingen te kijken. Eentje waagde het zelfs om achter de bar zijn eigen koffie te tappen. Alsof hij in zijn eigen keuken was. Dit was dus echt mijn domein en vanaf die dag had ik het bardeurtje op de schuif.

Van een aantal kende ik hun gewoontes en zette ik de asbak al klaar en schonk de koffie al in voordat ze de jas uit hadden. De gesprekken na mijn openingsvraag 'Hoe is?' kregen vorm en inhoud door een zucht, een rap antwoord, een stille blik of een complete biecht. Van een verzorger wist ik dat hij enkel één flesje bier na zijn dienst dronk met een fluitje. Een ander glas weigerde hij gewoon. Dus zette ik de boel al klaar als hij na zijn dienst binnen kwam. Hij was me immer hiervoor dankbaar. Het bijzondere was ook dat hij altijd gepast betaalde alsof-ie thuis al het geld had klaar liggen. Trainen maakt hongerig. Toch weigerde ik de frituur aan te zetten. Teveel gedoe. Wel zette ik regelmatig een bordje met chips op de tafels. Gevolg was dat de kantinegangers zelf bijkochten en toch tevreden waren. Ik ook, want de chips gingen als de spreekwoordelijke warme broodjes.

Hulp

Het kon zo maar zijn dat het ineens ontzettend druk was. Een beker- of inhaalwedstrijd zorgde voor extra. Ik heb altijd in mijn eentje kantinedienst gedraaid. Echt klasse vond ik dat er immer spontaan hulp werd aangeboden. Bart OK en Gerwin voorop. Dank daarvoor alsnog! Een á twee keer per jaar had ik op zondag koffiedienst. De enige keer dat ik niet alleen was. Samen met een collega verzorgden wij de koffie

in de pauze van het eerste. Op een aparte tafel achterin serveerden we de snikkend hete koffie. Dat moesten we dan ook aanhoren. "Auw, manomaan wat is dee koffie tog heet! Ok wa lekker want ut is kold boetn!"

Kleine dorst

Om 23.00 zat mijn dienst erop. Rond 22.45 was de laatste ronde, maar dat lukte niet altijd. Dat lag uiteraard aan mij. Het weerstand bieden bij met name vaste klanten was soms lastig. Ik had als nepargument dat ik er de volgende ochtend wel erg vroeg uit moest. 04.30 uur of zo. Tot dat een snuggere eens opmerkte: "Maar je werkt toch in Enschede?" En ik met stalen blik zei: "En dat wil ik zo houden."

Rond 23.30 uur kon ik afsluiten en duwde dan het geld- en sleuteletuitje in de brievenbus van de centrale kantineadressen. Maar echt afsluiten deed ik in 2016. De algemene animo van de bezoekers liep terug. Velen repten zich na afloop van de trainingen naar huis. De verantwoordelijkheid voor school, werk en vriendin wachtten. Degenen die wel kwamen, kwamen vooral om hun dorst te lessen. Deze was niet echt groot. Na 17 jaar was het dan ook mooi geweest. Iemand anders mocht wat mij betreft. Een aantal weken later werd ik verrast met een bezoek van een kantinecommissielid. Een bedankje en een bon voor bewezen diensten. Hartstikke attent en een vriendelijk gebaar dat ik zeer waardeerde.

Willem Schoordijk

TWEE KAMPIOENEN IN ÉÉN HUIS

Het is zover. Mijn eerste interview voor de Groen & Wit. Gewapend met notitieblok, pen en stiekem toch ook wat zenuwen verlaat ik op een druilerige dinsdagavond het huis. Plek van bestemming: het kampioenshuis aan de Enschedesestraat. Hier wonen Merle en Jesper, broer en zus die op dezelfde dag kampioen bij FC Berghuizen zijn geworden. En ik heb dus de eer ze te mogen interviewen. Van zenuwen is bij Jesper en Merle gelukkig geen sprake. Als echte pro's zitten ze tegenover me en beantwoorden mijn vragen alsof mediatraining hen niet vreemd is.

Eerst maar eens wat feiten over deze twee kampioenen.

Merle Kip

12 jaar

Klas 1 van het Carmellyceum

Team: MO13-1

Kampioenswedstrijd tegen Sparta, eindstand 3-1

Jesper Kip

10 jaar

Groep 7 van de Leemstee

Team: JO11-1

Kampioenswedstrijd tegen Emos/Achilles, eindstand 8-1

Was je zenuwachtig tijdens de wedstrijd?

Merle: "In de rust stond het nog steeds 0-0. Dat was heel spannend, want toen drong het tot me door dat we de tweede helft echt moesten knallen. Na de rust hadden we al snel twee doelpunten te pakken. Bij 3-0 kregen we nog een tegendoelpunt, maar gelukkig bleef het daarbij."

Jesper: "Ik vond het niet echt heel spannend. We stonden al snel met 1-0 voor. Dat bleef het wel een tijdje, maar daarna schoten we ze er eigenlijk best snel achter elkaar in. Vlak voor het einde van de wedstrijd schoot Emos nog een tegendoel."

En toen floot de scheidsrechter af.

Merle: "Ja, toen begon iedereen te juichen en slidings te maken. Er stonden veel mensen langs de kant mee te juichen. We werden bij Sparta met de huifkar opgehaald en hebben de hele weg naar Berghuizen hard met de feestmuziek

meegezongen. Zo kwamen we ook de kantine in, luid zingend. Daar kregen we patat en drinken."

Jesper: "Bij ons begon ook iedereen te juichen op en langs het veld. Dat vond ik het leukst van de hele dag. Toen we de kantine in kwamen, kregen we een groot applaus. Ook wij kregen patat en drinken. Daarna mochten we op de platte wagen van Jan Koop een rondje door Berghuizen rijden."

Hoe was het eigenlijk met de zenuwen vóór de wedstrijd?

Jesper: "'s Ochtends was ik wel een beetje zenuwachtig, maar tijdens de wedstrijd niet."

Merle: "Mama was het meest zenuwachtig. Dan moet ze heel vaak naar de wc en komt ze er bijna niet meer vanaf."

Jesper: "Dat klopt. En bij spannende momenten durft ze niet te kijken. Bij papa vielen de zenuwen wel mee." Reynold lachend vanaf de bank: "Opa Louis is wat meer van de zenuwen."

Kreeg je nog tips mee?

Broer en zus denken beiden even na: "Vooral sterk zijn bij duels en snelheid gebruiken. Dat is best wel goed gelukt."

Het regende tijdens de wedstrijd, had je daar last van?

Jesper: "Ik vond het wel een beetje vervelend, want soms gleed je uit. Ik heb er niet slechter door gevoetbald. Iedereen uit het team voetbalde goed."

Merle: "Het veld waar we op speelden was best wel slecht. Het leek of het veld bol was en er waren veel modderplekken. Maar ook bij ons voetbalde iedereen toch goed."

Van wie hebben jullie het voetbaltalent?

Jesper: "Ik denk van papa." "Nou, van mij in ieder geval niet!", roept moeder Joyce.

Merle: "Misschien hebben we het ook wel iets van opa Louis. Hij zat alleen bij de verkeerde club."

Was opa Louis vroeger een goede voetballer?

Merle lacht: "Hij vindt zelf in ieder geval van wel."

Heb je tijdens de training extra oefeningen gehad voor het kampioenschap?

Jesper: "We hebben wel wat nieuwe oefeningen gehad. Bijvoorbeeld in een vierkant spelen. Ik denk wel dat het geholpen heeft."

Merle: "Op de woensdagen trairden we op het bovenste veld en deden 'bultje op - bultje af'. Hier werd je erg moe van."

Jullie hebben allebei een mooie medaille gekregen. Waar is deze nu?

Merle: "Die ligt op mijn slaapkamer."

Jesper: "Bij mij ook. Hij hangt bij mijn andere medailles. Dit zijn niet alleen voetbalmedailles, ook skimedailles. We gaan elk jaar op skivakantie."

Als je een keuze moest maken; voetbal of skiën?

Jesper: "Voetbal."

Merle: "Dat vind ik wel een moeilijke keuze, maar ik denk toch dat ik voor voetbal kies. De bal gaat trouwens niet mee op skivakantie, die komt in de sneeuw niet vooruit."

Volgend jaar voetballen jullie allebei in de eerste klasse. Worden jullie opnieuw kampioen?

Jesper: "Het wordt wel lastig, maar het kan wel. Dan moeten we veel trainen."

Merle: "Misschien kunnen we wel een wedstrijd winnen, maar ik denk niet dat we kampioen worden. In het begin van het seizoen hebben we een toernooi gespeeld tegen meisjes uit de eerste klasse. Dit hebben we toen dik verloren. Maar ja, we zijn nu als team ook wel weer beter geworden."

Wie is je grote voetbalvoorbeeld?

Merle: "Jill Roord en Lieke Martens."

Jesper: "Ik heb heel veel favorieten, maar als ik er één moet kiezen, dan kies ik Ronaldo."

En met deze laatste vraag rond ik mijn eerste interview af. Wat een toppers deze twee. Via de garage verlaat ik het kampioenschapshuis aan de Enschedesestraat. Een snelle telling leert dat er tien ballen 'startklaar' liggen. Ik zeg: op naar het volgende kampioenschap!

Stephanie Ankone

Jesper en Merle samen met opa Louis

DE JEUGD KRABBELT OP

Het is af en toe een gepuzzel, maar tot nu toe is het altijd nog gelukt: als jeugdbestuur onze tijd en inzet verdelen over de jeugdteams. Al was het op 8 december wel een echte uitdaging. Op vrijwel hetzelfde moment werden MO13-1, JO11-1 en JO10-1 kampioen. Een geweldige prestatie!

Als jeugdafdeling hebben we de ambitie uitgesproken alle kampioenselftallen persoonlijk te feliciteren, en bij de kampioenswedstrijden persoonlijk medailles en bloemen uit te reiken.

En ook nu is het gelukt.

Drie jeugdteams kampioen op één dag is iets waar we als FC Berghuizen trots op mogen zijn. Volgens insiders is dit dan ook uitbundig door speelsters/spelers en begeleiding gevierd. Voor ons als jeugdafdeling een teken dat er dingen goed gaan binnen de club. Maar tegenover de kampioenen staan ook elftallen waar we tot op de dag van dit schrijven nog geen volledige begeleiding hebben kunnen regelen. Er is dus nog veel werk aan de winkel.

Maar voordat we te veel de diepte ingaan misschien goed om ons als jeugdafdeling even voor te stellen. Dit hebben we immers nog nooit in ons mooie clubblad gedaan. Na jaren zonder jeugdbestuur vroeg Jeroen Kip, destijds voorzitter van FCB, mij of ik wilde starten met het opzetten van een nieuw jeugdbestuur en sturing te geven aan de jeugdafdeling. Zijn vraag kwam voort uit de belangrijkste aanbeveling van de onderzoekscommissie die, onder leiding van Wim Olde Kalter, onderzoek deed naar de organisatie van de jeugdafdeling binnen FC Berghuizen: leg de komende drie tot vijf jaar de focus op de jeugdafdeling.

Vrij snel werd ik ondersteund in het jeugdbestuur door Bjorna Hommels. Met twee jongens in de jeugd van FC Berghuizen en een man die jeugdtrainer is en tevens speler bij de senioren, een echte 'FC Berghuizen encyclopedie'. Aan het einde van ons eerste seizoen kwam Willem Cornegoor ons versterken. Willem zat in een ver verleden al eens in het jeugdbestuur; een zeer welkome ervaringsdeskundige dus. Ervaring die we goed konden gebruiken. Met de komst van Lotte

Diepenmaat, vriendin van eerste selectiespeler Joost Broeker, is het bestuur nagenoeg compleet. Haar ervaring in het onderwijs en frisse blik is erg waardevol.

Inmiddels zijn we als Jeugdbestuur bezig aan ons derde seizoen. Het eerste seizoen bestond hoofdzakelijk uit gesprekken met de verschillende commissies. Niet alleen om te achterhalen wat de status van de commissie was, maar ook om te peilen waar behoeftes lagen. Onze conclusie: een aantal commissies waren beperkt of niet meer actief.

Andere waren juist erg actief en probeerden er met de beste bedoelingen, maar zonder goede afstemming met de club, het beste van te maken. We hebben onze ambities in de eerste twee seizoenen flink moeten bijstellen: onze eerste zorg was en is nog steeds dat we voldoen aan de minimale voorwaarden zodat alle teams kunnen trainen en hun wedstrijden kunnen spelen. Hierin werden en worden we gelukkig bijgestaan door personen zoals Ilona Loohuis en Joachim Wissink (en vele anderen die ik tekort doe door ze niet te noemen ...) die ongelooflijk veel op hun schouders hebben genomen ten tijde van het ontbreken van een georganiseerde jeugdafdeling.

Maar wilden we de jeugdafdeling naar een hoger plan tillen, was er veel meer nodig dan de brandjes blussen waar wij wekelijks vele uren mee bezig waren. Met het instellen van een tijdelijke commissie die gekeken heeft naar de nieuw te vormen afdeling voetbalzaken, werden eindelijk de goede discussies gevoerd.

Dit heeft geresulteerd in een technisch beleid en de totstandkoming van de hoognodige afdeling voetbalzaken. De nieuw gevormde afdeling is onder leiding van Jeroen Hulsmeyers gestart met een aantal lopende issues, gesprekken met trainers/trainsters en het formuleren van een eigen agenda. Dit heeft onder andere al geresulteerd in een erg succesvolle trainersavond op 9 november. Hier werd gediscussieerd over prikkelende stellingen die betrekking hadden op FC Berghuizen. We kregen ook een eerste voorlichting over de voetbalapp Rinus.

Ondanks dat de afdeling voetbalzaken nog lang niet op volle toeren is, merken we nu al een enorm verschil. Doordat deze afdeling alle voetbal(technische) zaken op zich neemt, kunnen wij ons als jeugdbestuur focussen op het geven van sturing en het oppakken van andere zaken. Zo hebben we alle jeugdtrainers en begeleiders een jas en polo aan kunnen bieden van de club. Met hele grote dank aan de club van 100! Daarnaast zijn we met een ongelooflijk aantal van 270 personen naar FC Twente tegen Go Ahead Eagles geweest.

Naast het feit dat we een geweldige middag hebben beleefd, hebben we hiermee ook een leuk bedrag voor de club opgehaald. Bovendien kregen we 27 ballen van FC Twente. En als kers op de taart was onze meisjesafdeling club van de maand bij FC Twente. Veel meisjes hebben mogen genieten van de hiermee samenhangende activiteiten, met als hoogtepunt een voetbalclinic van speelsters van FC Twente.

Al met al een mooie seizoenshelft om op terug te kijken, maar we hebben als club nog ontzettend veel stappen te zetten. Daar waar we bij de meisjes meer en meer leden uit de stad en regio aantrekken, zullen we bij de jongens echt meer actie moeten ondernemen op werving om de gewenste aantallen te halen. Maar naast de aantallen jeugdleden zullen ook de faciliteiten op orde moeten zijn. Maar met een nieuw elan in het verenigingssecretariaat, een nieuwe materiaalcommissie en een onlangs gevormde afdeling media zie ik dat met heel veel vertrouwen tegemoet.

Namens het jeugdbestuur,
Frank Kattier

Zomerfeesten BERGHUIZEN

Save
the
date

15, 16 en
17 juni

autorijschool
JEROEN

4
SUPPORT
MANAGEMENT
ONDERSTEUNING

06 23 241 367
info@ab4support.nl

www.ab4support.nl

QUOTES – DEEL 1 VAN 2

‘Ik ben fitter dan ik gedacht had’

Mark Oude Bekke tijdens zijn vriendendag: “Die vent is wel zo irritant als-ie gezopen heeft.”
Even later vraagt zijn vrouw hoe laat hij thuis is vanavond? Waarop hij antwoordt: “Misschien eet ik wel mee straks!”

Bjorn Boersma: “Het is heel lastig om een poes te leren blaffen.”

Remco Koch na een lange discussie over Rummikub en kleine kinderen laten winnen: “Ook winnaars breken weleens.”

Mark Oude Bekke: “Ben je fit Beuker?” Ivo ‘De Beuker’ Reinink: “Ik ben niet geblesseerd.”

Kale Juliana-speler tegen Emiel Versteeg: “Ga je scheren joh!” Emiel: “Moet ik dat dan bij jou op de kop plakken?”

Baran tegen Jan Koop: „Wat heb je liever: aangevallen worden door een nest hoornaars of een wild zwijn?” Jan antwoord direct: “Geen van beide.” Na vijf minuten vraagt Jan: “Baran, hes nog een dilemma?”

Wouter Luijken moet tot zijn grote spijt verhuizen uit zijn woning waarop hij zegt: “Vanavond voor het eerst in mijn nieuwe woning. In mijn oude is ECHT alles weg. Dat zou de moeder van Jan Smit hebben gezegd.”

Albert Huttenhuis, voorzitter van de niet-vliegende leden, spreekt Edwin aan tijdens LSV-FC Berghuizen: “Hoe ist met ’t klootscheet’n?” Edwin: “Goed, maar het is lastig om nieuwe leden erbij te krijgen.” Albert: “Bie de doem’n geet er ieder jaar één dood en d’r komt er geen een meer bie.”

Albert vermaakt zich langs de kant: “Wel is dat dan met die lange hoar? Dat lik Epi Drost wa.”

Joost Averagesch in de kantine bij De Esch: “Naar Japan op vakantie lijkt me niets. Je hebt daar geen strand of niks. Ja oké, het is wel een eiland.”

Johnny Shabo: “De eindpartij houden jullie van mij tegoed. Zaterdag twee keer drie kwartier.”

“Als je denkt dat PSV daar een goed resultaat haalt kun je beter the Bold and the Beautiful gaan kijken.” Sietse tegen Mart Fransen voorafgaand aan de uitwedstrijd tegen Barcelona.

Koen Mebius is na een paar uur kantine alleen gaan roken buiten, waarop Gerrit vraagt: “Waarom ben je alleen gaan roken?” Koen: “Ik wist niet waar je was.” Gerrit: “Ik zat naast je.”

Na een lange discussie of de big five ooit heeft bestaan bij het Nederlands elftal zegt Michel Koop: “Dan is Kuyt de buffel.”

Op zoek naar een lunch in Antwerpen zegt Edwin: “Hier een croissanterie.” Wouter Luijken: “Dat is me te Frans.”

Baran over de gang van zaken op school: “Ik ben de herder van mijn groepje.”

Koen Kampioen pakt de laatste pils uit het kratje en oreert: “Wie de lauwe niet eert is de kouwe niet weert.”

Niek Smudde komt boven bij de Legend kijken waarop ex-teamgenoten vragen hoe het met Bjorn Boersma ging bij zondag 2? Niek: “Hij is geblesseerd uitgevallen.” Waarop Bart Teunissen vraagt: “Had-ie z’n amandelen uit de kom?”

Lees deel 2 van de quotes verder op pagina 36.

VROUWEN 1 LOOPT ER WEER TIP TOP BIJ

AB4Support is opnieuw voor drie jaar hoofdsponsor van FC Berghuizen Vrouwen 1. Onlangs zijn alle dames in nieuwe tenues gestoken, hebben ze nieuwe presentatiepakken ontvangen, alsmede mooie reserveshirts. Ook kregen de dames allemaal een nieuwe sporttas. De winterjassen zijn nog onderweg. Ook de vierkoppige begeleiding is volledig in het nieuw gestoken. Ze zijn in hun presentatiepakken met bijpassende polo goed zichtbaar. Al met al een visitekaartje voor de vereniging.

Het Oldenzaalse bedrijf gelegen aan de overzijde van het sportpark, is eigendom van Antoinette Benneker. Zij is nauw betrokken bij het team en regelmatig bij de wedstrijden aanwezig. Zij is sponsor vanwege het enthousiasme van het team en omdat alle dames oprecht blij zijn met de ondersteuning die nu voor het vierde jaar wordt geboden. Ze dragen de kleding met trots en voor een sponsor is het natuurlijk erg fijn dat er zoveel waardering is van het team.

Vrouwen 1 voetbalt momenteel in de eerste klasse van de landelijke KNVB. Op hoog niveau dus. De prestaties waren aanvankelijk moeizaam vanwege enkele (zware) blessures, waardoor belangrijke speelsters werden gemist in het veld. Inmiddels heeft een aantal speelsters een rentree gemaakt en komt het team weer in een positieve flow. We hopen dat vast te houden en verder uit te bouwen zodat we met de bovenste ploegen meedraaien. Kwalitatief zijn de jonge meiden sterk, dus er is goede hoop dat dit zeker gaat lukken.

We zien jullie graag aan de lijn!

Team en begeleiding FC Berghuizen Vrouwen 1

JOTTI KAR

KAMPIOEN

KAMPIOENSWEDSTRIJD JO11-1: ZATERDAG 8 DECEMBER 2018

Zaterdagmorgen 8 december, de jongens komen een voor een binnen druppelen.
De een heeft beter geslapen dan de ander. Maar ze hebben er zin in!

Eigenlijk moeten we eerst een weekje terug, naar zaterdagmorgen 1 december. De wedstrijd tegen Sparta Enschede. Zij kunnen vandaag kampioen worden en onze jongens kunnen ervoor zorgen dat dat niet gebeurt en dat ze volgende week zelf kans hebben op het kampioenschap... Een heel spannende wedstrijd, de spanning is van de gezichten af te lezen. Het is mooi vroeg, 8.30 uur begint de wedstrijd. Gaat het onze jongens lukken om de mentale spanning de baas te zijn? Qua voetbal zou het mogelijk moeten kunnen zijn.

Yes, het is 2-6 geworden, de jongens hebben top gespeeld! Dus op naar zaterdag 8 december, de mogelijkheid om kampioen te worden. De tegenstander, Emos, staat klaar, onze jongens staan klaar. En het publiek is er klaar voor! De voorbereidingen zijn getroffen, het mag gebeuren vandaag. Het startsein klinkt, de regen komt met bakken uit de lucht.

De jongens moeten even hun draai vinden, het duurt even. Een peptalk tijdens de eerste rust door coach Ivo en Reynold. Ze laten de spanning oplopen, maar dan komt daar toch die eerste goal, in het tweede kwartier, door Gijs. Mooi combinatiespel, nu wel raak! Slidings, mooie voorzetten, een mooie bal over de keeper van Emos heen.

Hard werken, vechten voor de bal, goede verdediging. De jongens raken op dreef, ze mogen naar de andere helft van het veld en dan gaat het snel. De ene na de andere goal... Met in het laatste kwartier ook nog een tegengoal. Het wordt 8-1, kampioenen! De jongens, Essad, Jelle, Gijs, Jesper, Jurre, Thijmen, Twan, Tobi en Nout zijn helemaal uitgelaten, ze vliegen elkaar om de hals en zingen. De penalty's worden dit keer overgeslagen, het is tijd voor medailles, bloemen en confetti. En natuurlijk de platte wagen.

Sabine Bennes, moeder van Nout

FC BERGHUIZEN: WOORD VAN DANK EN TERUGBLIK

Wat moet ik zeggen over FC Berghuizen. Verleden tijd, totdat Gerwin en Tim maanden geleden een biertje kwamen drinken; ontwormen voor de kenners. Met een boek voorzien van foto's en reacties van spelers en speelsters over Hilbert Kist, 21 jaar verzorger bij FC Berghuizen. Positieve reacties, het is altijd ook mijn bedoeling geweest om verzorger te zijn voor de hele club, voor hem en haar, voor jong en oud. Als ik de reacties lees, is dat aardig gelukt. Dank voor het vertrouwen. “

Als je zo'n boek doorleest komen de herinneringen weer boven: weekenden met de heren naar Ameland, Drenthe en natuurlijk Mallorca, met de beatbuzz naar de uitwedstrijden van de dames, polonaise op de terugweg, zelfs bij een nederlaag, het laatste seizoen de afspraak met Milou om verschillende speciaalbiertjes te proeven, biertjes beoordeeld met de bier-app. Gouden deal. De verjaardagen: altijd gezellig. Bier, wijn en natuurlijk de knoflooksaus met chips als scheppers. Bij de dames is er nog iets moois ontstaan, een romance, nu een gelukkig stel.

Striekhok: een verhaal apart, van een uitgeleefd hok naar een prachtige verzorgingsruimte. Het heeft enige jaren geduurd, maar dan heb je ook wat. Mijn opzet was om een thuishonk te creëren waar spelers en speelsters zich thuisvoelden en zich konden voorbereiden op de training en wedstrijden, en, niet te vergeten, voor revalidatiedoeleinden.

Na de grote schoonmaak met dank aan Gerwin, werd het hok ieder jaar een beetje verbouwd. Douche en wc eruit, de ruimte van Fons' drukkerij werd erbij aangetrokken. Nieuwe vloertegels, plafond vernieuwd en een keukenblokje geplaatst. Nog wat druk gezet voor een nieuwe massagebank en revalidatiemateriaal, het resultaat mocht er zijn. Het striekhok werd een succes, al waande je je soms in een kippenhok.

Na Berghuizen ben ik door de fysiotherapeut/verzorgster van ZVV De Esch benaderd om het medisch team van die club te versterken. Om het team te leren kennen kwam het verzoek de dinsdag- en donderdagtraining te begeleiden. Wie mij een beetje kent, weet dat wel trainingen maar geen wedstrijden bijwonen geen optie is. Kan niet, dus ook bij de thuiswedstrijden en meestal de uitwedstrijden mee, dit tot volle tevredenheid van beide kanten. Zo vind je een nieuw stekkie bij een fijne club. Had ook Berghuizen kunnen zijn als het net iets anders was gelopen, iets eleganter misschien?

Sans rancune.

Allen dank voor het boek met mooie woorden, de foto's en anekdotes.

Hilbert

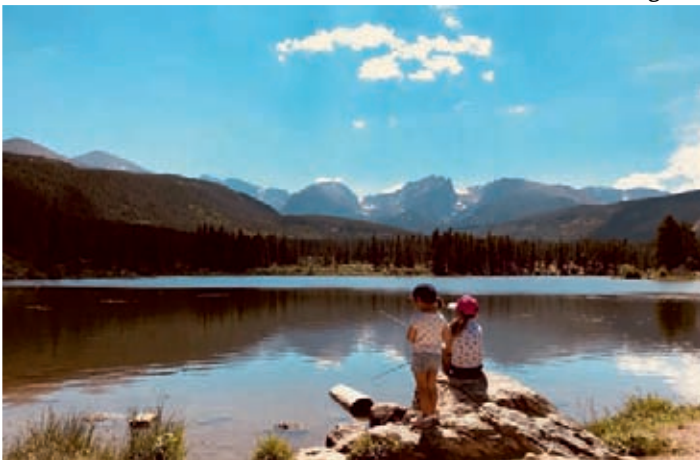
ROGER THAT

24 appjes en een kratje bier

Roger van der Meer verruilde Berghuizen voor de Amerikaanse metropool Houston. De immer goedlachse Van der Meer maakte zich in het land van de onbegrensde mogelijkheden onmisbaar als consultant in de olie- en energie-industrie. Groen & Wit zag in Rogerio een verbeterde versie van Captain Kirk en vroeg hem om, gelijk de gezagvoerder van de Enterprise, bizarre nieuwe werelden te onderzoeken en daar te gaan waar geen mens voor hem ooit kwam. Zie hier het zestiende verslag en tevens het eindrapport van deze Berghuizen-ambassadeur in den vreemde.

Van uw Groen & Wit-redacteur kreeg ik voor dit stukje de volgende boodschap; "Je gaat bijna terug naar Nederland. Hoe kijk je terug op jullie tijd in de States? Zijn jullie veranderd? En, niet geheel onbelangrijk: ben je anders naar sport gaan kijken? En, niet onbelangrijk: heb je het equivalent van FCB nog gevonden?"

Ons Amerika-avontuur zit er inderdaad bijna op. En veranderd zijn we zeer zeker. De balans uitgedrukt in cijfers? Met z'n drieën stapten we met vijf koffers het vliegtuig in. Op naar Houston, 8106 kilometer verderop voor een trip van twaalf maanden. Ruim 6,5 jaar, twee presidenten, één hurricane, twee goudvissen, 83 pakken hagelslag en ongeveer 236 duizend whatsappjes later staan we op het punt om met z'n vieren weer terug te gaan naar Nederland met een koffer vol ontelbare verhalen en mooie herinneringen!

Voor ons is Amerika onmetelijk, prachtig, onvolprezen, en tegelijkertijd ook rauw en ongepolijst en helaas ook nog steeds een land met een enorm contrast tussen blank en zwart, arm en rijk en een zeer dunne scheidslijn tussen falen en succes.

Gedurende mijn zoektocht naar het equivalent van FC Berghuizen in zo'n beetje het enige land ter wereld waar voetbal niet op de eerste plek komt heb ik vele evenementen en sportwedstrijden mogen bezoeken. Honkbal, golf, american football, basketbal, ijshockey, formule 1, wielrennen. Mijn liefde voor Amerikaanse sporten, de Rockets, de Astros en de Texans is absoluut aangewakkerd, maar FC Berghuizen kent toch echt geen gelijke.

Het Nederlandse voetbal heb ik echt gemist. Mijn eerste open sollicitatie om van mijn transfervrije efalloze status af te komen is gelukkig positief ontvangen. 24 appjes en een kratje bier bleken genoeg. Zodoende kan ik mij vanaf januari weer onderdompelen in epische Twentse voetbalderby's, kleedkamerhumor en natuurlijk de derde helft. Ik kan bijna niet wachten!

Roger van der Meer

HET WAS WEER SUPERLEUK, TOT VOLGEND JAAR!

Ook dit jaar hebben we na afloop van de Sint-Nicolaasactie weer een enquête gehouden onder de bezochte gezinnen. Bovenstaand één van de vele positieve reacties die we hebben ontvangen. Terugkijkend kunnen we stellen dat de Sint-Nicolaasactie ook dit jaar weer een groot succes was. Er zijn 392 gezinsbezoeken afgelegd en ruim 40 bedrijven, scholen en verenigingen bezocht. Daarnaast was de verhuur van onze kleding aanzienlijk meer dan voorgaande jaren. Het succes is vooral te danken aan de enthousiaste inzet van de vele vrijwilligers. Tijdens de gehele Sint-Nicolaasperiode zijn ruim 350 vrijwilligers actief geweest, waarvan alleen al op 5 december maar liefst 123.

Gouden Boeskool

Ieder jaar wordt in Oldenzaal een vrijwilligersorganisatie beloond met de Oldenzaalse vrijwilligersprijs; De Gouden Boeskool. Dit jaar waren dertien organisaties voorgedragen, waaronder de Sint-Nicolaasactie van FC Berghuizen. Van de dertien voorgedragen organisaties bleven er drie genomineerde organisaties over die in aanmerking kwamen voor de uiteindelijke vrijwilligersprijs 2018.

Naast onze organisatie waren dat de Stichting topvolleybal Oldenzaal en de Koffieclub. De Koffieclub mocht de Gouden Boeskool in ontvangst nemen en voor ons was er een eervolle vermelding en een geldbedrag van 200 euro. Als organisatie mogen we best trots zijn op het feit dat we niet alleen zijn voorgedragen, maar zelfs bij de genomineerden behoorden. Deze nominatie zien we vooral als verdiende waardering voor de inzet van al die vrijwilligers.

Orde van Sint-Nicolaas

Traditiegetrouw wordt er ieder jaar een onderscheiding (=mooi versierd bierviltje) uitgereikt aan een persoon die zich al vele jaren verdienstelijk heeft gemaakt voor onze actie. Dit jaar was het extra bijzonder omdat niet één, maar vier personen die eer te beurt viel. Al ruim 25 jaar worden op de topdag 5 december alle sinten, pieten en chauffeurs na afloop van hun route van een hapje en een drankje voorzien door een vast kwartet medewerkers achter de bar. Dat zijn Rosa en René Weustink en Agnes en Bram Geisink. Nadat ze tijdens de slotavond al hun opwachting hadden gemaakt bij het spelletje 'wie van de vier', mochten ze later op de avond nog een keer naar voren komen om de welverdiende onderscheiding in ontvangst te nemen.

Commissie Sint-Nicolaas FC Berghuizen

VERHALEN UIT DE PLAKBOEKEN VAN JOHN

Met meer dan vijftig jaar veldvoetbal en meer dan dertig jaar zaalvoetbal op de teller, heeft John Siemerink genoeg gespreksstof waaruit hij kan putten. Hij haalt voor u gebeurtenissen en herinneringen op die hem nog helder voor de geest staan.

Deze keer over de allereerste, historische wedstrijd Oldenzaal–Berghuizen op 26 oktober 1966.

Enkele maanden geleden hadden we een reünie met oud–eerste elftal spelers die in de periode '61–'65 en '69–'70 onder Jan Peters gespeeld hebben. Leuk, en zeer gemakkelijk. Ik raakte onder andere uitvoerig in gesprek met Hans Koop. Een van de meest getalenteerde en atletische keepers die Berghuizen gekend heeft. Hans, die in Limburg woont en destijds daar studeerde, heeft daardoor mede slechts een tweetal seizoenen bij ons onder de lat gestaan. Dat hij heel wat in zijn mars had, bewijst wel deze actiefoto, waarbij Jos Olde Scholtenhuis en Ben Stuvencolt (beiden zijn ons ontvallen) toekijken.

Wat maakte deze wedstrijd zo bijzonder?

Deze wedstrijd, gespeeld op 't Heuveltje, was zo bijzonder omdat deze stadsderby gespeeld werd tegen een voormalig semiprofclub. Na het seizoen '64–'65 werden volgens mij de tweede Divisie A en B opgeheven. Clubs als Enschedese Boys, Rigtersbleek en Tubantia keerden terug naar de amateurs. Ook Oldenzaal keerde daarop

terug naar de vierde klasse amateurs. Ze werden dat jaar kampioen en troffen daarbij voor het eerst FC Berghuizen in de derde klasse.

Ook bijzonder was dat Ben Stuvencolt, oud semiprof, zijn oude voetbalmaatjes tegenkwam. In een interview met Felix Nijland in de Twentsche Courant van 7 september 2001, zegt hij er het volgende over: *“Als je het hebt over een derby. Dat was er nou echt een! In de stad werd er al weken over gesproken. De wedstrijd was hot news. Voor mij was het natuurlijk extra bijzonder, omdat ik bij Oldenzaal heb gespeeld.”*

In hetzelfde artikel zegt Ben verderdat de wekenlange spanning die aan deze stadsderby vooraf ging en de beleving enorm waren. Logisch, met zo'n 3000 toeschouwers aan de kant. Hans Koop herinnert zich nog goed dat aan de lange zijde de drie trappen vol stonden. Overigens zou Hans op 12 maart '67 in de wedstrijd tegen Rigtersbleek ook op het Heuveltje zijn sleutelbeen breken. Ik zie het nu

nog gebeuren. Richard ter Hofstede werd daarna eerste keeper.

Berghuizen won verdiend

De Twentsche Courant zegt er dit over: *“Berghuizen heeft in de plaatselijke derby tegen Oldenzaal een verdiende 1–3 overwinning behaald. Ruim 3000 toeschouwers zagen in de eerste speelperiode een gelijkopgaande wedstrijd, waarbij Berghuizen iets meer in de aanval was, mede dankzij de gevaarlijke*

vleugelspelers F. en J. Rudolf. De tweede helft was amper vijf minuten oud toen Teunissen de bezoekers een 0-1 voorsprong bezorgde. F.Rudolf scoorde even later 0-2, terwijl Stuvencolt in de 25ste minuut de stand uit een strafschip op 0-3 bracht. Tien minuten voor tijd redde Leferink uit een strafschip de eer. De Oldenzaal speler Nijkamp moest kort voor tijd met een gescheurde enkelband 't veld verlaten, hetgeen evenwel niet te wijten was aan ruw spel.”

Dezelfde Henk Nijkamp, bijgenaamd Orgos, heeft met mij nog in Berghuizen B gespeeld. Het elftal, dat nog een record op zijn naam heeft staan in de toenmalige Twentse Voetbalbond. UD Weerselo B-Berghuizen B: 0-36! Kenners zijn het erover eens dat ons huidige Nederlands Elftal en Ajax een gouden lichting hebben. Maar Berghuizen had met het A elftal in '64-'65 ook een goede lichting.

Jos Engbers, Johnny Lage Venterink, Hans Koop, Johnny Siemerink en Jos Olde Scholtenhuis zouden allen het eerste elftal halen. Jos Olde Scholtenhuis, Johnny Lage Venterink en ondergetekende zouden ruim 300 maal voor de hoofdmacht uitkomen. Paul Kamphuis stapte dat seizoen over naar Quick en kwam zelfs voor het eerste elftal uit. Jos Engbers is vroeg gestopt.

Hij verkoos de eierhandel van zijn vader, mijn oom Bernhard, boven het voetbal. Met Gerard Huttenhuis, zoon van mede-oprichter van onze club Antoon Huttenhuis, speelden er met Jos Engbers en ik drie neven in dat team. Als 18- en 19-jarigen hebben bovengenoemde eerste elftalspelers de derby Oldenzaal-Berghuizen meegemaakt. Hans Koop weet nog dat hij een prima wedstrijd keepte en dat hij bij de strafschip van Henkie Nijkamp nog de vingers achter de bal kreeg. Helaas net niet genoeg. En de sfeer: “Indrukwekkend!”

Johnny Lage Venterink vertelde het volgende: “Mijn vader was een echte Oldenzaal-man. Hij sloeg geen wedstrijd over. Voor mij een extra motivatie te ‘vlammen’. Na afloop kwam ik 's avonds thuis en ik vroeg mijn vader: “Wat vond je ervan? Zou je me niet feliciteren?” En dan in het Twents”: “Mie va zè niks. Ik kreeg zelfs genne hand!”

Ikzelf moest het destijds nog met reservebeurtjes doen. Ik had namelijk de gebroeders Rudolf voor me. Toen Frans Rudolf, die destijds in Arnhem woonde en wekelijks overkwam, stopte, gloorde er hoop. Mijn bloedeigen neef Jos Engbers wilde mij ook zijn ervaringen mailen, maar liet me lelijk – ook na

een tweede verzoek – in de steek. Van je familie moet je het hebben! Ik wens u allen een gezegend en gezond 2019 toe.

John

Het A-elftal in 1964-'65 (bijna-kampioen, beslissingwedstrijd tegen Losser A). Staand v.l.n.r. Jos Engbers, Bennie Arends, Gerard Breukers, Gerard Huttenhuis, Hans Ottenhof en Gustaav van Gils. Knielend Paul Kamphuis, Johnny Lage Venterink, Hans Koop, Johnny Siemerink en Jos Olde Scholtenhuis

HUIFKARTOCHT VOOR KAMPIOEN MO13

FC Berghuizen MO13-1 is kampioen geworden en promoveert naar de hoogste klasse in de leeftijds categorie van de ploeg. Een geweldige prestatie van dit team, waarvan bijna alle meiden vorig seizoen nog op half veld speelden. De speelsters komen daarnaast ook nog eens uit vier verschillende teams. Onder leiding van onder andere trainster Afifa Schmidt is de ploeg een (h)echt en goed voetballend geheel geworden. De prestaties van het team werden terecht bezegeld met het kampioenschap.

Op zaterdag 8 december speelde MO13-1 uit tegen Sparta Enschede MO13-1. De eerste helft was niet goed, maar na het verlossende doelpunt kregen de meiden vleugels en werd er bij vlagen zeer verzorgd gevoetbald. De uitslag was 1-3, waarna de meiden, ver boven de toegestane decibels, gilden van vreugde. Het bestuur was er met de medailles en bloemen en na uitreiking daarvan kregen de meiden een kampioenshoodie. Vervolgens ging het huiswaarts met de huifkar waar het feest in de kantine nog even gezellig doorging.

Redactie vrouwen- en meisjesvoetbal

VOORZITTER DIE NOOIT KWAAD WORDT ZIET TOEKOMST VOL VERTROUWEN TEGEMOET

Een leven bij FC Berghuizen

Op verzoek van de redactie van Groen & Wit interviewt oud-clubbladredacteur Felix Nijland elk kwartaal een bekende of minder bekende Berghuizenaar. Deze keer is dat **Wim Olde Kalter** (65), sinds 2,5 jaar voorzitter ad interim van FC Berghuizen en alweer geruime tijd gepensioneerd als directeur van basisschool De Bongerd. Ook zijn vader J.G.P. Olde Kalter was in de jaren zestig voorzitter van de club. Wim en ik kennen elkaar al heel lang. Met name Wim heeft net als een deel van zijn familie zijn geschiedenis bij FC Berghuizen. Ik heb hem nog nooit kwaad gezien. Samen zaten we de tweede helft van de jaren '70 en begin jaren '80 in wat ik het beste jeugdbestuur wil noemen dat FC Berghuizen ooit heeft gehad. Het A1-elftal speelde nog in de geselecteerde jeugd.

Je bent geboren aan de voet van de Koppelboer.

Wim Olde Kalter: "Dat klopt, in 1953. Het adres was Zuid-Lutte 11. Vanuit Berghuizen bij het dierenasiel de Koppelboerweg op, links over het spoor en dan het huis met de veranda rechts. Vader was hoofd van de H. Hartschool in Berghuizen en had daarnaast een boerderijtje en een café. De combinatie hoofd van de school en het hebben van een café mocht op bepaald moment niet meer. Mijn vader moest toen een keuze maken. Rond 1957-1958 hebben we derhalve nieuw gebouwd naast de kerk aan de Burgemeester Wallerstraat. Maar ik ben opgegroeid in het groen, in een gezin van vier kinderen en ik heb fietsen geleerd in het voormalige café."

Hoe was het om bij je vader op de lagere school en in de zesde klas te zitten?

"Er was geen sprake van een andere benadering. Op school noemde ik hem gewoon meester. Een voorkeursbenadering is er nooit geweest en ik heb nooit gemerkt dat de andere leerlingen er iets van vonden dat ik de zoon van het hoofd van de school was."

Wim Olde Kalter

Was je vader als onderwijzer anders dan andere vaders?

"Nee, thuis was hij niet de onderwijzer, maar een normale vader."

Hoe heb je de H. Hartschool ervaren?

"Als een hele fijne school. In mijn tijd zat ik alleen met jongens in de klas. Pas in 1964 was er in de eerste klas sprake van gemengd onderwijs."

Bij zijn vader in de zesde klas. Wim zit helemaal rechts, met zijn arm het meest aan de buitenkant.

Wat ben je na de H. Hartschool gaan doen?

“Ik ging naar het Twents Carmelleyceum, HBS B. Leren ging me gemakkelijk af. Jij vraagt het, maar op de lagere school had ik doorgaans achten en negens. En op de HBS ben ik met vlag en wimpel geslaagd.”

Je koos daarna voor de onderwijzersopleiding, aan de Rijks pedagogische academie in Hengelo omdat de katholieke Mgr. Hoogveldacademie vol was.

“Het is voor mij altijd een vanzelfsprekendheid geweest dat ik leerkracht wilde worden. Misschien krijg je er thuis onbewust toch iets van mee. Mijn richting was meteen bepaald. Bij mijn dochter Ellen was het net zo’n vanzelfsprekendheid. Zij heeft net als ik voor het onderwijs gekozen.”

Was je vader trots op je toen je de onderwijsakten behaalde?

“Hij vond het heel mooi dat ik slaagde. Trots was hij toen ik als opvolger van Jan Velers hoofd werd van de toenmalige Philippus Roveniusschool. We waren met twee sollicitanten overgebleven en ik werd het.”

Wanneer en hoe kwam je bij FC Berghuizen?

“Mijn broer Jan was daar al actief en heeft dat gestimuleerd. Je mocht pas lid worden op je tiende. Ik ben lid geworden op 1 juni 1963. We speelden op het pupillenveld op De Bult aan de kant van de Losserssestraat. In mijn debuutwedstrijd heb ik als invaller-midvoor precies zes keer de bal geraakt. Want ik mocht zes keer aftrappen.”

Was het de keuze Berghuizen of misdienaar?

“Ik deed allebei. In de vijfde klas werd je gevraagd of je misdienaar wilde worden. Dat heb ik gedaan tot mijn veertiende.”

In welke elftallen heb je gespeeld?

“Ik heb de jeugd doorlopen, tot en met A1 en in de senioren heb ik het een keer tot het eerste elftal gebracht. Dat was in de tweede helft van een oefenwedstrijd. Daarna kwam ik in het vierde, een roemrucht elftal onder leiding van Arie van de Berg, dat voetbal niet als de hoogste prioriteit had, maar wel gezelligheid, drank en zingen. Uiteindelijk ben ik in het twaalfde gestopt, nadat we in de laatste wedstrijd van het seizoen de titel hadden gepakt. Zeg maar stoppen op het hoogtepunt.”

Wanneer ben je actief geworden in het kader van FC Berghuizen?

“In 1971 ben ik jeugdleader geworden. Daarna groepsleader van de C-groep en via secretaris werd ik voorzitter van het jeugdbestuur van 1976-1988. Daarnaast ben ik ook hoofdbestuurslid geweest, trainer, leader, weer groepsleader, recreatiecoördinator, medeoprichter van de meisjes- en damesafdeling, ik zat in de kampcommissie, kerstdenncommissie, St. Nicolaascommissie

en Teun-commissie maar ben ook jaren nauw betrokken geweest bij de Zomerfeesten. In het hoofdbestuur was ik lid van de adviesraad van 1980-1981 tot en met 1983-1984, bestuurslid van 1983-1984 tot en met 1990-1991 en wederom bestuurslid en vice-voorzitter van 1992-1994." (*Wie het allemaal precies wil weten raadplege het jubileumboek FC Berghuizen 50 jaar op pagina 20, red.*)

Je hebt de ontwikkeling meegemaakt van een grote, talentvolle jeugdafdeling met goede gekwalificeerde trainers naar een tijd dat het toch allemaal wat minder werd.

"In de jaren '80 waren we qua grootte de vierde club van Twente. A1 speelde zoals gezegd geselecteerde jeugd en we hadden een top jeugdbestuur. Daarnaast uitstekende, deels gediplomeerde jeugdtrainers. Op een gegeven moment (rond 2012) is door het hoofdbestuur het besluit genomen dat er geen jeugdbestuur meer nodig was. Er werd een leiderscommissie in het leven geroepen. Ik was toen niet betrokken, maar voor mij was dat echt het dieptepunt bij FC Berghuizen. De jeugd is zo belangrijk, wil je de vereniging goed laten functioneren, dan moet je de absolute prioriteit bij de jeugdopleiding leggen."

Hoe staat de vereniging er op dit moment voor? Wordt het eerste kampioen?

"Naar mijn idee verkeren we op dit moment weer in een mooie, opbouwende fase. We zijn begonnen met een aantal ambitieavonden. De leden mochten aangeven welke kant ze op wilden. Daar zijn speerpunten uitgekomen. Elke afdeling heeft nu een voorzitter. Met die groep komen we een keer in de zes weken bij elkaar. Er zitten kanjers tussen, dat durf ik gerust te stellen. Je ziet de sfeer veranderen, meer betrokkenheid tot stand komen. Ik praat veel met mensen en ze willen allemaal wel iets doen. In zijn algemeenheid is er een grotere betrokkenheid dan voorheen en zeker meer enthousiasme. Of het eerste kampioen wordt? Geen idee. Het zou natuurlijk wel fantastisch zijn het eerste seizoen in de vijfde klasse af te

sluiten met een kampioenschap. Wat in elk geval goed is, is dat we weer een afdeling voetbalzaken hebben."

Je bent interim-voorzitter. Waarom heb je die functie aanvaard en waarom interim?

"Jeroen Kip stopte als voorzitter. Ik zat in een werkgroep die een opvolger moest zoeken. Ik stond op de kandidatenlijst. Wat ik niet wilde is dat Berghuizen zich in het rijtje zou moeten scharen van clubs die geen voorzitter hebben. Maar ik heb toen wel gezegd: 'Als er een opvolger is, ben ik weg. Maar ik moet zeggen dat het erg mooi gaat. Na de vergaderingen loop ik met plezier naar huis.'"

Proosten en genieten tijdens de Bierfeesten in Bayern.

Is het lastig een voorzitter te vinden?

"Het is vooral lastig functies in te vullen die een structureel karakter hebben."

Kan het ook een vrouw zijn?

"Zeker kan het een vrouw zijn. Wat ik bij FC Berghuizen nooit heb begrepen is dat de voorkeur altijd uitgaat naar iemand van buiten de vereniging. Er zijn op dit moment binnen de club veel mensen actief tussen de 25 en 35. Daar zitten hele goede kandidaten tussen. Mijn hoop is erop gevestigd dat we erin slagen alle cruciale functies binnen de vereniging weer ingevuld te krijgen."

Ik heb jou terwijl ik je heel lang ken nog nooit kwaad gezien of stormachtige uitspraken horen doen.

“Ik ben niet iemand die primair reageert. Daar bereik je volgens mij helemaal niets mee. Luisteren is beter. Dat betekent proberen te begrijpen wat iemand bedoelt. Daarbij ga ik uit van wat mensen verbindt. Vaak leggen we veel te veel de nadruk op verschillen.”

Je bent gestopt met werken, op welke leeftijd en waarom? Hoe bevalt het?

“Toen ik 62 was. Ik had plezier in mijn werk, maar er is meer. Werk slokt heel veel tijd op. Nu ik vrijer ben geniet ik volop. Maar ik ben nog zeer actief. Natuurlijk bij FC Berghuizen en pas weer met de St. Nicolaasactie. Dat blijft ook, want dat is een geweldige actie. Verder zit ik in de werkgroep Maria Noaberschap van de kerk, die kijkt naar de toekomst van de geloofsgemeenschap en de kerklocatie, rijd ik op het busje van het verpleeghuis Gereia, maak ik namens FC Berghuizen en de geloofsgemeenschap deel uit van het bestuur van Kansrijk Berghuizen, help ik één keer per week mee aan de bouw van de praalwagen van De Spanvöggel en ben ik penningmeester van de Midvastenloop.”

‘Nu ik vrijer ben geniet ik volop.’

Het meiden- en vrouwenvoetbal bij FC Berghuizen heeft een roemrijk verleden. Jij en ik hebben samen de eerste schreden gezet door te gaan kijken bij Juliana '32. Het eerste vrouwenteam speelt eerste klasse, het vierde niveau in Nederland. Er is geen ambiance bij de thuiswedstrijden, ze spelen niet eens op het hoofdveld. Dat moet toch veel meer uitstraling hebben?

“Dat er geen ambiance is klopt. Dat het eerste vrouwenelftal niet op het hoofdveld speelt, is eigen keus. Ze spelen liever op kunstgras. Maar ik denk dat de uitstraling en de publieke belangstelling in de toekomst gaat veranderen. In de meidenteams zitten namelijk veel talenten uit eigen club en wijk. Als die doorstromen krijg je weer een Berghuizenpubliek.”

Als er geen meiden en vrouwen waren, was het qua ledental zorgelijk gesteld met de club.

“Als je de cijfers erop naslaat hebben we 646 leden. Daarvan 166 niet-spelende leden. Van de 480 spelende leden zijn er 294 jongens en heren en 186 meisjes en dames.”

Jij gaat de boeken in als de voorzitter die verantwoordelijk was voor de omschakeling van het eerste van zondag- naar zaterdagvoetbal. Was dat een last op je schouders?

“De stelling is niet juist. Niet ik beslis, maar de leden hebben dit beslist. De vereniging is van de leden. Als Berghuizen prestatie wil blijven spelen, is dit de enige juiste keuze. Negentig procent wilde de zaterdag als wedstrijddag voor het eerste. De werkgroep, die dit heeft onderzocht, heeft wat mij betreft voortreffelijk werk verricht.”

Je hebt jaren de opbrengsten van de Zomerfeesten geteld. Is dat nog steeds een leuk feest?

“Sociaal gezien hebben de feesten een hele belangrijke functie. Het volleybaltoernooi bijvoorbeeld zorgt voor verbroedering. Wat betreft opbrengst kan het beter.”

Ik had jou eerlijk gezegd nooit de Alp d'Huez en de Mont Ventoux op zien fietsen.

“Je moet zo nu en dan uitdagingen hebben. Het idee ontstond op een verjaardag. Ik ben met twee zwagers en onze drie kinderen de Alp d'Huez opgefietst. De Mont Ventoux heb ik gedaan met mijn zoons Robin en Jeroen en Gijs Broeker. Ik was helemaal geen wielrenner. Heb er dus veel voor moeten trainen.”

Wat doe je ervoor en wat laat je om gezond te blijven en oud te worden?

“Ik laat er niets voor. Ik wandel, fiets en doe een beetje aan wielrennen. En ik heb het geluk dat ik ben getrouwd met een vrouw die goed let op wat we eten. De variatie in voedsel is perfect.”

Hoe komt een Berghuizenaar een vrouw uit Buurse tegen?

“Annelies woonde al heel lang in Oldenzaal. Ze werkte in De Molenkamp met de vrouw van een vriend van mij, Piet Amweg. Zo heb ik haar leren kennen. Eind december zijn we voor de wet 40 jaar getrouwd.”

Zijn je drie kinderen net zo gebonden aan Berghuizen als jijzelf?

“Ja, ze wonen alle drie in Berghuizen. En wel op steenworp afstand van hun ouders. Bepaalde dingen geef je als ouder mee, zonder je er zelf van bewust te zijn. Zo zal ik niet ontkennen dat ik geen fan ben van Ajax. Dat geldt ook voor mijn kinderen. Wat betreft die verbondenheid met de wijk: die geef je toch onbewust door.” *(Ik overweeg even het interview af te breken, want ik ben een fan van Ajax, red.)*

*‘Je moet zo nu en dan uitdagingen hebben.’
Alp d’Huez en Mont Ventoux.*

Je bent woordvoerder van de werkgroep die zich inzet voor behoud van vieringen in de Mariakerk. Waarom heb je die taak aanvaard?

“Ik maakte deel uit van de tuinploeg van de kerk. Op een gegeven moment bleek dat er een grote behoefte bleef bestaan bij een nog vrij grote groep gelovigen en veel vrijwilligers om te kunnen blijven vieren in de eigen Mariakerk. En de mogelijkheid voor avondwaken en uitvaarten te behouden. Daar wilde ik me wel voor inzetten. Tot nou toe is dat mooi gelukt.”

Verder zit je in een projectgroep die kijkt naar de toekomst van de kerklocatie. Heb je er vertrouwen in dat ons kerkgebouw in een nieuwe functie blijft bestaan?

“Ik heb honderd procent vertrouwen in een mooie toekomst van onze kerklocatie.”

Je hebt positief geantwoord op de vraag namens FC Berghuizen en de geloofsgemeenschap deel uit te gaan maken van Kansrijk Berghuizen. Is Kansrijk zinvol en zo ja, waarom?

“Kansrijk Berghuizen is uitermate zinvol omdat ons gezamenlijke doel is de wijk nog mooier en beter te maken.”

Hoe is het met FC Berghuizen in 2025?

“Dan is de structuur van de vereniging op orde. Berghuizen participeert met heren 1 volop in het zaterdagvoetbal, de betrokkenheid is heel groot

en het besef leeft dat we samen de club zijn en dat we het samen moeten doen. Er is verlichting op veld 3 en we beschikken over nieuwe kleedkamers.”

En hoe ziet onze wijk eruit in 2025?

“De inbreidingslocaties zijn dan bebouwd. Ik hoop dat alle verenigingen op peil blijven en dat elke straat dan een straatfeest heeft of elke buurt een buurtfeest.”

Felix Nijland

EERSTE ELFTAL: VOL AAN DE BAK VOOR EEN MOOI AFSCHEID VAN DE ZONDAG

Op het moment van schrijven (19-12-2018) heeft Berghuizen 1 bijna winterstop. Voor aankomende zondag staat de inhaalwedstrijd tegen SVV in Enschede nog gepland, maar gezien de verwachte regenval de komende dagen is de kans erg groot dat we de laatste competitiewedstrijd van 2018 inmiddels al gespeeld hebben. Hieronder blik ik dan graag even terug op de succesvolle eerste seizoenshelft van Berghuizen 1.

Na het teleurstellend verlopen seizoen 2017-2018 voor Berghuizen 1, met daarin de mokerslag en degradatie na de penaltyserie tegen SV Enter, was het zaak om de selectie zo snel mogelijk weer op orde te krijgen voor het nieuwe seizoen. Geconfronteerd met het vertrek van Jasper Olde Hendrikman (LSV) en Cees Schurink (Quick'20 zaterdag) met daarnaast een aantal spelers die een groot gedeelte van de tweede seizoenshelft gemist hebben door blessures was dit meteen een mooie en grote uitdaging.

Uiteindelijk hebben Mustafa Karaduman, Dennis Agterbos, Sjors Huegen en Bjorn Boersma ervoor gekozen om bij de selectie te komen/blijven en hebben Ruben Kortink en Aron Brok de overstap gemaakt vanuit de onder 19. Met daarbij Thijs Kempers, Joost Aversch, Guido Haverkort en Jurjen Kortink die

(gedeeltelijk) meetraineren met de eerste selectie en beschikbaar zijn in geval van nood, hebben we toch een ruime selectie kunnen samen stellen.

Het eerste gedeelte van de voorbereiding is samen gedaan met de selectie van zaterdag 2. Een mooie manier voor mij als trainer om ook deze jongens te leren kennen en daarnaast blijft gezamenlijk tegen een bal aan trappen de beste manier om de onderlinge samenwerking tussen beide selecties verder te verbeteren. Bijkomend voordeel is dat we hierdoor met een grote selectie zijn gestart en we de langdurig geblesseerden onder begeleiding van de medische staf rustig weer wedstrijdfit konden maken.

Na een prima voorbereiding werd de eerste wedstrijd tegen het Centrum na een 2-0 achterstand nog met 4-2 winnend afgesloten. Hierna volgden er nog vijf overwinningen en vier gelijke spelen, waardoor Berghuizen 1 tot nu toe ongeslagen is. Omdat DTC exact hetzelfde presteerde staan beide teams gezamenlijk bovenaan.

Op doelsaldo is Berghuizen momenteel echter de trotse koploper. En ondanks dat het eerste elftal volgend jaar sowieso al weet dat het in de zaterdag vierde klasse gaat spelen is kampioen worden de doelstelling van het team voor het huidige seizoen. Wat dat betreft kunnen we nog vol aan de bak de tweede seizoenshelft.

Mooi om te zien is dat de overgekomen jeugdspeler Aron Brok grotendeels basisspeler is geweest in het eerste en dat Ruben Kortink zich steeds beter ontwikkelt en nadrukkelijk op de deur klopt om basisspeler te worden. Inmiddels heeft ook het broertje van Ruben, O19-speler Jurjen, zijn debuut gemaakt en daarin een uitstekende indruk achter gelaten. Tel daarbij op de tweedejaars senioren Jasper Hemme en Martijn Schut, die wekelijks basisspeler zijn en je mag concluderen dat Berghuizen een gezonde basis heeft om nog jaren mee verder te kunnen.

Volgend seizoen zal de uitdaging zijn om een zo sterk mogelijk zaterdag 1 op te gaan stellen. Een uitdaging waarin ik heel veel zin in heb en hopelijk kunnen we ook het nieuwe seizoen om promotie meespelen. Maar voor we daar echt mee aan de slag gaan, zullen we ons eerst maximaal inzetten om dit seizoen af te sluiten met een kampioenschap. Zodat de club Berghuizen, maar ook een aantal spelers waardig afscheid kunnen nemen van het prestatievoetbal op zondag. Graag nodig ik eenieder die Berghuizen een warm hart toedraagt uit om ons daarin te steunen in de tweede seizoenshelft. Wat mij betreft op naar een sportief en succesvol 2019!

Niek Smudde
Hoofdtrainer Berghuizen 1

Naschrift: de hoofdtrainer, die onlangs voor een jaar bijtekende, had een vooruitziende blik. De uitwedstrijd tegen SVV werd afgelast. Daardoor gaat Berghuizen als gedeeld koploper de winterstop in.

QUOTES – DEEL 2 VAN 2

Het vervolg van de quotes..

Edwin Kattier heeft een fobie voor geblesseerde keepers waarop hij tegen zijn keeper zegt: “Anders sla je de donderdag maar over.” Calvin zonder twijfel: “Oh ja hoor, dat ga ik ook zéker doen.”

Baran in de kantine nadat hij bij Rob Huttenhuis tegen de schutting was aangereden: “Zwaar overdreven, al kan ik me er niets meer van herinneren.”

Een discussie op de donderdagavond over ondernemen en risico's. Na lang zwijgen zegt Sietse: “Ondernemen is een spel, dat begint van a tot z.”

De Beuker verrast zichzelf op de eerste training van FCB 2: “Ik moet zeggen: ik ben fitter dan ik gedacht had.”

Tijdens de jaarvergadering vraagt Gertjan Wolbers of het bestuur een belofte nu wel kan nakomen dat zijn team voor aanvang van het seizoen een half veld tot zijn beschikking heeft. Wim Olde Kalter houdt een betoog waarop Gertjan reageert: “Dat was niet het antwoord op mijn vraag.”
Wim: “Ik moet oppassen wat ik zeg, maar met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gaat ons dat lukken.”

“Ik stap even over op de baco anders ben ik morgen wa zo slecht.” Gelegenheidsgluter Dennie Wolbers

“Spelen we op kunstgras of op een echt veld?” Patrick Reinink bereidt zich graag goed voor op een voetbalgevecht.

“Ajax wordt dik en dik kampioen.” Dennis Olde Hendrikman op 6 december tegen vriend Rob Egberink.

Een onbekende gast in de kantine van FCB doet een bestelling: “Mag ik mayonaise.” Na een korte pauze: “Met een gehaktbal.”

Jeroen H(ommels): “Die ter Beek heeft gewoon een Quick-tenue aan tijdens de training. Die moet je gewoon met de buks in de kuit schieten.”

Huub Bulthuis: “Wat kuj met twee man wat je in je eentje niet kunt? Achter mekaar aanloop'n.”

“We moeten niet te ver op de feiten vooruit lopen.” Luuk Rickhoff voelt in de rust bij zaterdag 3 dat ze er nog lang niet zijn.

“Kogel vest vrij.” Vay van der Meer.

Na een pittige training bij zaterdag 2. Ruben: “Nout hoe is het met de knie?” Nout: “Ja, last van de enkelbanden.”

Johnny Shabo over de wedstrijd van afgelopen zaterdag: “Soms hadden jullie echt alle ruimte van de zee.”

Vraag aan Dennie Wolbers: “Is Bart Snippers fit?” Dennie: “Ik denk het wel, alleen zie je dat bij Bart niet.”

“Koch, ik denk dat jouw warming-up shirtje ouder wordt dan jij.” Rob Egberink spreekt zijn lekker uitgeslapen teamgenoot toe.

Ivo Reinink neemt plaats in de dug-out en vraagt: “Hoe komt het dat het hier zo nat is?” Patrick Reinink: “Omdat het regent.”

“Dit wordt een polonaiserit. Eén lange rij.” Patrick Reinink bedient zich van een geheel eigen jargon als hij de verrichtingen van Max Verstappen becommentarieert.

“Goah, wat is Dorf Münsterland een oude toko geworden. Het mos groeit er bijna op de bar.”
Aldus Dennis Olde Hendrikman.

“Je verwacht veel minder, maar meer.” Mart Fransen zegt op z’n Cruijffs dat hij amuses wantrouwt. “Geef mij maar een portie bitterballen.”

“Denk je ***verdomme dat je in het buitenland bent, kom je alleen maar Nederlanders tegen.”
Wouter Luijken in Antwerpen, het buitenland.

“How much fot that hat? Three euros?”, vraagt Michel Koop aan een Nederlandstalige verkoper in Antwerpen.

Baran laat zich niet opjagen tijdens een eendaagse trip naar FC Antwerp: “Ik laat me leiden door de wind als ik op vakantie ben.”

Baran debuteert op een piratenfeestje bie Moatman: “Ik kom daar aanzetten met een ooglapje en een houten been. Wat blijkt nou? Het waren gewoon normale mensen.”

Aanstaand vader Jeroen ‘Joene’ van der Meer: “Het kind is nog niet eens geboren, maar het hef noe a meer klee’n as ik.”

Patrick Reinink: “Zwart is het nieuwe blauw.”

De 4-jarige Tieme ter Beek, zoon van Ralf en Astrid, komt met stip binnen in het clubblad, als hij Remco Koch opmerkt: “Kijk papa, daar is de clubclown.”

“Hey scheids. Dat is een penalty.” “Ja klopt, maar ach, het is al 5-1. Prima zo. Achterbal.”
Aldus arbiter Frank Huttenhuis.

“Ey! Dat zijn geen petjes van de Visserij voor een euro ofzo Martin.” Ruben Kortink tegen Martin Spit nadat hij zijn pet heeft verkreukeld.

Zo zoon, zo vader. Dennis Olde Hendrikman na de zoveelste overtreding zonder vrije trap van een LSV-speler: “Dat is al de vijfde keer... hark.”

“Ik ben een beetje gespannen voor vanavond. Dat heb ik altijd als ik weet dat het weer een avond hard zuipen wordt.” Baran voorafgaand aan de bokbieravond.

Voorafgaand aan de eerste oefenwedstrijd in heren 1 zegt Bjorn Boersma: “Ik ben nu al klaar met de trainer. Vraagt hij om doelpunten, zet hij mij wissel.”

Luuk Rickhoff nadat hij zijn geleende schoenen toe vind aan vervanging: “Ja, ik heb last van mijn scheenbeen door de shin splints en dat komt waarschijnlijk omdat de absorptie van de schoenen gewoon niet meer goed is.”

Twee dames komen binnen bij de bokbieravond. “Zijn er nog meer vrouwen, of helemaal niemand?” Nou, zegt Huub Huttenhuis: “Misschien dat er nog een praattafel in de keuken staat. Maar anders niet.”

Voetbalhistoricus John Siemerink schrijft in dit clubblad: “Kenners zijn het erover eens dat ons huidige Nederlands elftal en Ajax een gouden lichting hebben. Maar Berghuizen had met het A-elftal in ’64-’65 ook een goede lichting.”

Tot slot, omdat het kan, Sierd de Vos: een shout out naar alle flierefluiters. “Dembele’s zesde van het seizoen. De ouwe Fortnite-gamer, de Nachtwacht, scoort weer.”

Edwin Kattier

ZATERDAG 2: ZATERDAG IS DE MOOISTE DAG VAN DE WEEK

Het is een bewogen jaar geweest bij FC Berghuizen. Vele veranderingen zijn bij de club doorgevoerd of zullen in de nabije toekomst doorgevoerd worden. Zo zijn wij afgelopen jaar met een nog jonger team begonnen aan de competitie. Iets wat natuurlijk helemaal niet erg is, maar juist erg leuk. We hebben talenten zien komen vanuit Quick'20 en vanuit onze A1. Aanwinsten.

Wij blijven echter altijd een erg fragiel team met ontzettend veel blessures. Liezen, knieën, enkels, heupen, tenen. Alles heeft de revue al wel gepasseerd. Iets waardoor wij nooit echt een solide en constant seizoen hebben kunnen draaien. Iets waar de nieuwe trainer Johnny de handen vol aan heeft, maar iedereen bij de club die Johnny kent, weet dat Johnny daar vol overtuiging in gaat. Johnny is een trainer die vol passie ons het voetbal probeert bij te brengen.

Hoe spannender het moment, hoe hoger het volume wordt. Zo kan ik mij een wedstrijd voor de geest halen dat we er niet lekker in zaten en dat Johnny ons in de rust even op scherp wilde zetten. De jongens die warm aan het lopen waren in de rust konden met gemak de tactische besprekingen overnemen. Ideaal.

Verder is Johnny een trainer die met de partijtjes graag nog een balletje mee trapt. Zeker als wij

met een oneven aantal zijn. Iets wat conditioneel soms toch nog een beetje tegenvalt. Zo hoor ik Djim nog zeggen: "Johnny.. Daar gaat hij weer! Hij loopt je weer weg!" Alle gekheid op een stokje natuurlijk. Johnny, een passievolle trainer, die ons als jonge groep die passie probeert over te brengen.

Om even over onze competitie te beginnen. Niet te lang, maar gewoon even een resumé. Een competitie met afwisselend erg goed voetbal, tot elftallen als Team Sexy. Dat laatste zegt natuurlijk al wel iets. Tegenstanders als de Esch en PH met uitstekende voetballers afgewisseld met teams als Team Sexy die liever op de bank nog hun bakjes bier opdrieken. Wij spelen bij vlagen goed voetbal, maar komen in scorend vermogen tekort. Voetballen tot en met de zestien gaat goed. In de zestien missen we het Tor-instinct. Jongens als Lars worden in de aanvalslinie gemist.

Wat niet gemist wordt in ons team, is de gezelligheid. Feesten genoeg, kantineavonden zat en er wordt veel gelachen. Zo hebben wij na

onze laatste wedstrijd van dit jaar, 5-0 winst, een ontzettende gezellige avond gehad.

Sinterklaasavond. Boven bij Karel de Grote was dit spektakel. Er werd gelachen en er werd gedronken. Een groot feest. Een goede afsluiting van een mooi en bewogen jaar.

Het jaar waarin besloten werd dat FC Berghuizen prestatievoetbal gaat spelen op de zaterdag. Spannend. Iets om zeker naar uit te kijken. Iets waar wij vol passie en inzet voor willen gaan. Om zo met ons allen FC Berghuizen naar een nog mooiere en gezelligere club te voetballen. Een mooi doel voor 2019, dacht ik zo.

Ruben Siegersma

LOONEY'S SPORTSWEAR

ERREA en uw vereniging een winnende combinatie.

errea
POINT

Toppers kiezen voor kwaliteit.

LOONEY'S SPORTSWEAR

Gronausestraat 1210
7534 AT Enschede
Tel. 0031 (0)53 8880583
info@looneys-sportswear.com
www.looneys-sportswear.com

♦Witgoed reparatie ♦Satellietontvangst
♦Verkoop en reparatie

Gerald Hanter

Hobolaan 9
7577 LJ Oldenzaal
tel.: 0541 - 531128

www.geraldhanter.nl

Administratiekantoor KUBUS Oldenzaal

Voor al uw administratieve werkzaamheden, zoals het voeren van administratie, het opstellen van jaarcijfers, het verzorgen van fiscale aangiften, etc.

Neem voor een geheel vrijblijvende afspraak contact op met Liane Arends.

KUBUS Oldenzaal
Burg. Wallerstraat 164
7574 AX Oldenzaal

Tel. 06-53765138
E-mail: Oldenzaal@kubus.nl
www.kubus.nl

KUBUS ■ VIERKANT ACHTER UW ZAAK

WEE'J NOG

Op zijn 6de trainde hij al mee en betaalde wekelijks de contributie van twee dubbeltjes. Als hij 8 jaar is wordt hij officieel KNVB-lid. Hij trainde afgewisseld met het leiderschap in de loop van de jaren alle jeugdelftallen en menig seniorenteam van FCB.

Soms maakte hij een uitstapje als trainer naar KOSC en TVC, maar keerde altijd terug en bleef lid. Inmiddels al 47 jaar. Dat hij al 24 jaar bestuurslid van de club van 100 is was mij niet bekend, maar wel dat hij enkele seizoenen deel uitmaakte van de zomerfeestencommissie. Aan het woord is de gedreven **Bert Bruins** (55), vader van Huub en Jop en man van Miranda Velthuis.

Staannd v.l.n.r. Henk Oosterveld (trainer), Josef Kruthoff (leider), Stephan Elferink, Arjan Oude Elferink, Jeroen Beuvink (hierachter Gert Jan Damhuis), Bert Heesink, Hank Elferink en Martin Koop. Knielend v.l.n.r. Michel Tanke, Peter Nijhuis, Mehmet Berktas, Patrick Kortink, Stefan Beuvink, Marc Christenhusz (reservekeeper), Bert Bruins (leider).

'AS WIE DIT WINT GOAW NOAR BASSELONA'

“Wat een geweldige foto. Wat ne kearls! Zondag 24 mei 1987. Ik weet het nog precies. Het ging om de A1-finale van het landelijke NKS toernooi van de Bisschopsbeker op het terrein van Achilles'12 in Hengelo. Het was een populair toernooi. Ik weet nog dat JOS Amsterdam ook meedeed met al die moedertjes op stoeltjes langs de lijn. Ik hoor ze nog. Mot je kijken, mot je kijken joh, in plat Amsterdams.

Voorwaarde was onder andere wel dat de deelnemende clubs van katholieke snit moesten zijn. Now kattelijk, dat waar'n we... haha! Henk Oosterhof was de trainer en Josef Kruthoff en ik waren de leiders. We hadden net daarvoor de oostelijke voorronde van Losser gewonnen. Ik weet nog dat kapelaan Huitink daar de beker uitreikte. Maar goed, terug naar het toernooi in Hengelo. We vertrokken met auto's, nee met de fiets niet nee, en er was nun bult supportersvolk meegekomen. Het was geweldig weer toen in mei.

Eerst kregen we een lunch aangeboden aan mooi gedekte tafels. We haalden de finale die op het hoofdveld werd gespeeld. De grasmat was

perfect. Ook de rest van de accommodatie was professioneel. Wim Elferink liep met draaiende camera rond en interviewde ons. Ut was net as in Studio Sport. Het gaf extra cachet. We groeiden echt in het toernooi. En het ging de hele dag: as wie wint dan goaw noar Basselona.

De finale was tegen Roda JC. Jawel, uit Kerkrade. We groeiden echt. Het elftal steeg boven zichzelf uit. De wedstrijd was geweldig. Mij staat nog bij dat Mehmet werkelijk in supervorm was. En Michel Tanke onnavolgbaar. We waren allemaal goed. Het werd gelijkspel. Dus moesten er penalty's worden genomen. De winnende strafschoep werd door Roda gemist. We werden heeeeeeemaal gek!! Wat zeg je? Dus eigenlijk is het aan doelman Hank Elferink te danken geweest? Tja, zo kun je het ook bekijken. De beker werd door een hoge kardinaal uitgereikt. Het was een wisselbeker. En weet je wat ook zo mooi was? Tegelijkertijd speelde het eerste om klassenbehoud in de derde klasse tegen Emos op het Quick'20-terrein. Het werd dus dubbel feest die dag in de kantine. Of we later nog naar Barcelona zijn geweest? Bej gek!”

Willem Schoordijk

Café-
Restaurant
annex
dancing

Kothman

Enschedeestraat 127
7574 AB Oldenzaal
Telefoon 0541 - 512923

Tevens zalen voor
bruiloften en
partijen van
50 tot 500 personen
met gratis gebruik van de bruidskuis

De gezellige zaak
voor prima
consumpties
en billijke prijzen

SMELLINK CLASSICS
Een klasse apart!

Bezoek onze website www.smellinkclassics.nl
Ainsworthstraat 31 7575 BS Oldenzaal
Tel. 0541-523222

TIMMER & BOUW BEDRIJF

René Kip

Eekboerstraat 14
7575 AX Oldenzaal
Telefoon 0541 - 530169
Mobiel 06 - 51530824
Fax 084 - 2251883
info@kip-timmerbedrijf.nl

VERBOUW

ONDERHOUD

RENOVATIE

tevens uw adres voor:
houten & kunststofkozijnen

www.kip-timmerbedrijf.nl

Het is tijd om
te sporten.

Sport is belangrijk. Omdat het leuk en gezond is, maar vooral omdat het mensen dichterbij elkaar brengt. Hoe jong of oud ze ook zijn en wat ze in het dagelijks leven ook doen. Sporters en supporters maken allemaal tijd vrij voor hun vereniging. En ze'n vereniging steunen wij natuurlijk ook. Waar en wanneer we maar kunnen.

Het is tijd voor de Rabobank.

Rabobank

Kreffer
MAKELAARDIJ

www.kreffermakelaardij.nl

www.drukkerijveltmann.nl

drukkerij veltmann bv

uw partner in drukwerk

Sinds 1981 produceren wij een breed pakket drukwerk, van Ansichtkaart, affiche, huisstijl tot een fullcolour brochure.

Het vervaardigen van kunstkaarten, artiestenkaarten, Ansichtkaarten, uitnodigingen, brochures en posters is onze specialiteit. Van ontwerp tot eindproduct, alles wordt door ons verzorgd. Zowel in kleine als grote oplagen.

Wij drukken met persoonlijke aandacht voor uw drukwerk en geven u advies voor het beste eindresultaat!

@drukkerijveltmann

www.facebook.com/drukkerijveltmann